

สภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมแบบประสม ภูเก็ต

ปริญญานิพนธ์

ของ

อนันต์ สุวรรณดี

ขอสมทบทุน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

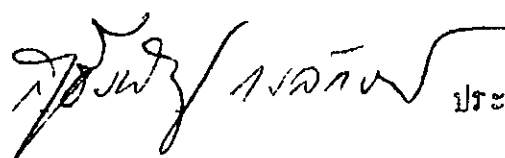
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต

มิถุนายน ๒๕๑๙

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยเกรินครินทรวิโรฒได้.

 ประธาน

ดร.เพชร ศิริกุล กรรมการ

มิถุนายน ๒๕๑๔

ประกาศแก่ผู้ปกครอง

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ก็เพราะผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างดียิ่งจาก คร.สุธีรพันธุ์ กรดกมล อาจารย์คมเพชร จิตรฤทธิกุล คร.โกวิท ประวาลพฤษย์และอาจารย์พรพนิต บุญงการ จึงขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่และครูแนะแนวโรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย และโรงเรียนกณะราชมารุง ที่ได้เอื้อเฟื้อและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณจรัส สุขกองวารี คุณวิไล แพงคำ และคุณนารี แซ่ลี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจคาบทาง ๆ สำหรับการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

อนันต์ สุวรรณดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๓
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๔
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๕
เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๖
- การศึกษาสภาพการจัดบริการแนะแนว	๖
- การศึกษาบทบาทของครูแนะแนว	๑๑
๒. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๑๖
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๑๖
ลักษณะของแบบสอบถาม	๑๗
กลุ่มตัวอย่าง	๑๘
การรวบรวมข้อมูล	๒๑
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	๒๑
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๒
๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์	๒๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๕

บทที่ ๑

หน้า

๔. สรุปผลการก่นก้า อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

๗๕

ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา

๗๕

กลุ่มตัวอย่าง

๗๕

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๘๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

๘๐

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๘๑

อภิปรายผล

๘๕

ขอเสนอแนะ

๙๒

บรรณานุกรม

๙๕

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

(๑)

ภาคผนวก ข.

(๒)

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแยกตามสถานศึกษา	๒๐
๒ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูอาจารย์แยกตามสถานศึกษา	๒๑
๓ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดบริการ แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียน โดยส่วนรวม	๒๘
๔ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดบริการ แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง	๓๑
๕ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียน คณะราษฎรบำรุง	๓๔
๖ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดบริการ และบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียนโรงเรียน เบญจมราชูทิศ	๓๖
๗ เปรียบเทียบคาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพ การจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว โดยเปรียบเทียบ ระหว่างสถานศึกษา	๓๘
๘ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑-๒-๓ โดยส่วนรวม	๔๐
๙ คาคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูระหว่างสถานศึกษา	๔๑

- ๑๐ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของครู
และนักเรียนโดยส่วนรวม ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว
และบทบาทของครูแนะแนว ๔๒
- ๑๑ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีต่อ
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว โดยเปรียบเทียบระหว่าง
สถานศึกษา ๔๔
- ๑๒ เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะที่มีต่อสภาพทั่วไปของการ
จัดบริการแนะแนว โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๔๕
- ๑๓ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีต่อ
การให้บริการแนะแนว โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๔๖
- ๑๔ เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะที่มีต่อการให้บริการแนะแนว
โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๔๗
- ๑๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีต่อ
บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๔๘
- ๑๖ เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว
ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน โดยเปรียบเทียบ
ระหว่างสถานศึกษา ๔๙
- ๑๗ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีต่อ
บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านวินัย
และสังคม โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๕๐
- ๑๘ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีต่อ
บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการ
เลือกอาชีพ โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา ๕๑

๑๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครู อาจารย์ทางสถานศึกษา ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน	๕๒
๒๐	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครู อาจารย์ทางสถานศึกษา ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม	๕๓
๒๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครู อาจารย์ทางสถานศึกษาที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือแก่นักเรียนการเลือกอาชีพ	๕๔
๒๒	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของ นักเรียนตามระดับชั้น ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือด้านการเรียน	๕๕
๒๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของ นักเรียนตามระดับชั้น ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม	๕๖
๒๔	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะของ นักเรียนตามระดับชั้น ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ	๕๗
๒๕	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีต่อสภาพทั่วไป ของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียน	๕๘
๒๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีต่อการให้บริการ แนะแนว ของโรงเรียน	๕๙

- ๒๗ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของครู
แนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน ๒๐
- ๒๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียน
โรงเรียนเบญจมราชูทิศที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ
ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน ๒๑
- ๒๙ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของ
ครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม ๒๒
- ๓๐ การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียน
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ
ช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม ๒๓
- ๓๑ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของครู
แนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ ๒๔
- ๓๒ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อสภาพทั่วไป
ของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียน ๒๕
- ๓๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียน
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว
ของโรงเรียน ๒๖
- ๓๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อการให้บริการ
แนะแนว ของโรงเรียน ๒๗

๓๕	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนโรงเรียน คณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อการให้บริการแนะแนว ของโรงเรียน	๖๘
๓๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของ ครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน	๖๙
๓๗	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีบทบาทของ ครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม	๗๐
๓๘	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีบทบาทของ ครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ	๗๑
๓๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียน โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลับ ที่มีต่อสภาพ ทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียน	๗๒
๔๐	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์และนักเรียน โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลับ ที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียน	๗๓
๔๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลับ ที่มีต่อการให้บริการ แนะแนว ของโรงเรียน	๗๔
๔๒	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์และนักเรียน โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลับ ที่มีต่อการให้บริการแนะแนว ของโรงเรียน	๗๕
๔๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทักษะของครู อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลับ ที่มีบทบาทของครู แนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน	๗๖

๔๔ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย ที่มีบทบาทของ
ครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและ
สังคม

๗๗

๔๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย ที่มีบทบาทของ
ครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

๗๘

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพปัจจุบันของสังคมไทยมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งยังก่อให้เกิดการดำเนินชีวิตของบุคคลเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กนักเรียนเมื่อประสบกับภาวะดังเช่นปัจจุบันเข้า จึงทำให้เกิดความสงสัยและสับสนในบทบาทของตนอยู่เสมอ ทั้งบทบาทในการเรียน การวางตนในสังคม การบำเพ็ญความดี และด้านอื่น ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันก็คือ เราจะทำอย่างไร เพื่อให้เด็กโดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาดังกล่าวแล้ว สามารถมองเห็นแนวทางที่ถูกต้องตรงกับคุณลักษณะของตน และเลือกเดินตามแนวทางนั้นไปอย่างมีความสุขได้ แต่เนื่องจากกระบวนการศึกษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน จำเป็นต้องอาศัยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่วางไว้ จึงทำให้เกิดความสับสนไหวและบทบาทที่สำคัญ ๆ ในทางการศึกษาอยู่เสมอ เช่น ในระยะไม่กี่สิบปีที่ผ่านมา บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งในวงการศึกษาระดับประถมศึกษาของไทยคือ การมองเห็นความจำเป็นของการจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน เพราะการแนะแนวเป็นบริการที่ช่วยให้บุคคลมีความเจริญงอกงามและพัฒนาอย่างเต็มที่ ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาและปรับตัวได้เป็นอย่างดี ตลอดจนรู้จักเข้าใจประสบการณ์ของตนเองและของผู้อื่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเลือกและการตัดสินใจของตน" (Jones, 1963:9) ในทำนองเดียวกับที่ว่า การแนะแนวเป็นการช่วยเหลือประการหนึ่ง เพื่อให้เด็กนักเรียนเข้าใจตนเองได้อย่างดี จนสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังประสบหรือกำลังจะประสบต่อไปได้ด้วยตนเอง อันทำให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปรกติสุข (สุจิตใจ เหลาสุบุตร, ๒๕๐๓ : ๑๐๑)

การแนะแนวในโรงเรียนเป็นการจัดบริการสำหรับนักเรียนทุกคน มีใจจัดเฉพาะเด็กที่มีปัญหาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการแนะแนว ที่มุ่งช่วยเหลือ

ในการแก้ปัญหาของนักเรียน ช่วยป้องกันมิให้เกิดปัญหา และช่วยสร้างเสริมให้แต่ละคน ได้พัฒนาเต็มที่สุดเท่าที่ทำได้ ดังนั้นการที่ทางโรงเรียนได้จัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนจึงเป็น เหมือนที่พึงทางใจของเด็กนักเรียน บริการแนะแนวจะเป็นที่พึ่งได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ บทบาทของครูแนะแนว เพราะโดยทั่วไปแล้วการ ทำงานของครูแนะแนวในโรงเรียนมักจะถูกกำหนดโดยความต้องการและแรงกดดันจากหลายสิ่งหลายอย่าง คือจากการรับรู้ของ ครูแนะแนวเองในสิ่งที่ ที่ควรปฏิบัติ ซึ่งได้รับมาจากการศึกษา การฝึกฝนอบรมจาก สถาบันการศึกษา จากผู้บริหาร ซึ่งจะแนะนำทางที่เขาควรที่จะปฏิบัติ และจากความคาดหวัง ของทั้งครูและนักเรียนในโรงเรียน" (Kriedberg, 1972: I) แต่ด้วยบทบาท และความรับผิดชอบในหน้าที่แล้ว ครูแนะแนวต้องช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนให้เข้าใจ ตนเอง ยอมรับตนเอง และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และจากที่วอลเตอร์ (Walter, 1961: 194 - 195) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูแนะแนวไว้ว่า ครูแนะแนวต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

๑. การจัดประเมินเทคนิคนักเรียนที่เข้าใหม่ และจัดการประสานงานระหว่าง โรงเรียนต่างระดับ (Articulation) ให้แก่นักเรียนที่จบการศึกษา
๒. จัดทำระเบียบระบอบของนักเรียนแต่ละคนให้เป็นปัจจุบัน
๓. จัดบริการทดสอบและแปลผลการทดสอบให้นักเรียนได้ทราบ
๔. ศึกษาเคักรายกรณี (Case Study) รวมทั้งการประชุมพิจารณาปัญหา ของเด็กร่วมกับผู้รับผิดชอบอื่น ๆ
๕. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหา
๖. จัดหาและรวบรวมข้อสนเทศที่เป็นปัจจุบัน อันเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ ส่วนตัว และสังคม เพื่อให้บริการแก่นักเรียน
๗. ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคล โดยจัดหางานให้ นักเรียนทำในเวลาว่าง และจัดหางานให้ทำภายหลังที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว
๘. จัดส่งตัว (Refer) นักเรียนที่มีปัญหาไปขอรับความช่วยเหลือจาก ผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ

๙. จัดโปรแกรมพิเศษอื่น ๆ เช่น จัดงานวันอาชีพ การศึกษานอกสถานที่ และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ทางการศึกษาและอาชีพ

๑๐. ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเกี่ยวกับการให้ยืมเงิน และจัดหาทุนการศึกษา ให้แก่นักเรียน

๑๑. ร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในด้านการวางแผนการเรียน การเลือกวิชาเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความสนใจ ความสามารถ และ เป้าหมายของนักเรียนแต่ละคน

(๑๒) บริการแนะแนวที่โรงเรียนจัดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนมัธยม ^{๑๒} โรงเรียนคาดหวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียน สนองความต้องการ คำนึงถึง ๆ ของนักเรียน และขจัดปัญหานานาชนิดที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูแนะแนวก็เป็นผู้ที่ปรึกษาที่สำคัญต่อการที่จะขจัดปัญหาต่าง ๆ ของ นักเรียน และดำเนินงานแนะแนวภายในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพิจารณาเห็นว่า การที่โรงเรียนจะดำเนินงานด้านการแนะแนว ให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนนั้น ^๑ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการ สำรวจผลงานที่ฝ่ายแนะแนวได้จัดทำไปแล้ว ^๒ อีกทั้งศึกษาถึงความต้องการของนักเรียนที่ จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือ เพื่อให้บริการแนะแนวได้เป็นที่พึงพอใจของนักเรียนอย่าง แท้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาค้นคว้า ถึงสภาพการจัด บริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียน โรงเรียน ^{๑๒} แบบประจักษ์ ปรากฏได้ ซึ่งผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางที่ครูแนะแนวพึง จัด บริการ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน และปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อทราบความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดบริการแนะแนว ในโรงเรียน

๒. เพื่อทราบความต้องการของครูและนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนวที่จะให้การช่วยเหลือในปัญหาทางการเรียน ส่วนตัว และสังคม และการเลือกอาชีพของนักเรียน

๓. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้ง ๓ แห่ง ตามองค์ประกอบ ครู นักเรียน โรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาก่อนหน้า

๑. เป็นประโยชน์แก่ผู้ทำงานด้านการจัดบริการแนะแนวในแต่ละโรงเรียนจะได้นำเอาข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณาการทำงานด้านการแนะแนวให้ดียิ่งขึ้น

๒. เป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนวที่จะใช้เป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือในปัญหาของนักเรียนได้ตรงกับความจำเป็นจริงและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาก่อนหน้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคใต้ ๓ แห่ง คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา และโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา โดยสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ม.ศ. ๑-๒-๓ และครูอาจารย์ของโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง ปีการศึกษา ๒๕๔๘ โดยจำแนกขอบข่ายในการศึกษาเป็น ๒ หัวข้อ คือ

๑. สภาพการจัดบริการแนะแนว

๑.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

๑.๒ การให้บริการแนะแนว

๒. บทบาทของครูแนะแนว

๒.๑ การให้ความช่วยเหลือในปัญหาด้านการเรียน

๒.๒ การให้ความช่วยเหลือในปัญหาส่วนตัวและสังคม

๒.๓ การให้ความช่วยเหลือในปัญหาการเลือกอาชีพ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. การจัดบริการแนะแนว หมายถึง การดำเนินงานของครูแนะแนวในการจัดและให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน

๒. บริการแนะแนว หมายถึง บริการที่แผนกแนะแนวของโรงเรียนจัดขึ้นอันประกอบด้วยบริการต่าง ๆ ที่สำคัญดังนี้

๒.๑ บริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน (The Individual Inventory Service) เป็นการรวบรวมบันทึกข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ อันเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคน

๒.๒ บริการสนเทศ (The Information Service) เป็นบริการจัดรวบรวมข้อสนเทศที่เป็นปัจจุบัน ทางด้านอาชีพ การศึกษา ส่วนตัวและสังคม ไว้เพื่อบริการแก่นักเรียน

๒.๓ บริการให้คำปรึกษา (The Counseling Service) บริการนี้ถือว่าเป็นบริการที่สำคัญที่สุด และเป็นหัวใจของบริการแนะแนว จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ให้สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเองได้

๒.๔ บริการจัดวางตัวบุคคล (The Placement Service) เป็นบริการที่ช่วยเหลือนักเรียน การจัดโครงการศึกษา การจัดหางาน การจัดหาเงินอุดหนุน และเงินทุนประเภทต่าง ๆ

๒.๕ บริการติดตามผลและประเมินผล (The Follow Up and Evaluation Service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อติดตามผลเกี่ยวกับบริการแนะแนว

ที่ได้ทำไปแล้ว เพื่อที่จะเป็นแนวทางต่อการที่จะปรับปรุงและแก้ไขบริการแนะแนวใน
 ด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น (Walter, 1961 : 14-15)

๓. ~~บทบาท~~ หมายถึง หน้าที่และความรับผิดชอบของครูแนะแนว ที่สื่อก
 การให้บริการแนะแนว

๔. ~~ครูแนะแนว~~ หมายถึง ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่ให้บริการแนะแนว เป็น
 ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท สาขาการแนะแนวหรือจิตวิทยา
 หรือเป็นผู้ที่เคยได้รับการฝึกฝนอบรมในด้านการให้บริการแนะแนว หรืออาจเป็นผู้ที่ไม่เคย
 ได้รับการฝึกฝนอบรมในด้านนี้มาก่อน

๕. ~~ทักษะ~~ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของครูอาจารย์และนักเรียน
 ที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน และบทบาทของครูแนะแนว

๖. ~~โรงเรียนมัธยมแบบประสม~~ หมายถึง โรงเรียนที่มีการสอนหลายหลักสูตร
 ในระดับมัธยมศึกษา ให้นักเรียนเลือกเรียนได้ตามความต้องการ สำหรับในภาคใต้มี
 ๓ แห่ง คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนหูกใหญ่ วิทยาลัย
 จังหวัดสงขลา และโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาสภาพการจัดบริการแนะแนว

การศึกษาสภาพการจัดบริการแนะแนวภายในประเทศนั้น สมใจ พรหมศิริ
 (๒๕๑๑ . ๖๒ - ๖๓) ได้ศึกษาทัศนคติของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมแบบประสม
 ที่แห่งที่มีต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียน ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

๑. ครูอาจารย์ส่วนมากมีความเข้าใจและสนใจโครงการแนะแนวของโรงเรียน
 ที่พอสมควร ผู้ที่ยังไม่สนใจอยู่เป็นส่วนน้อย

๒. ครูอาจารย์ส่วนมากในโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสี่แห่งมีทัศนคติต่อการ
 บริหารงานไปในทางที่ดี แต่ถ้าพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม

ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว เห็นว่าครูอาจารย์ในส่วนภูมิภาคที่รับผิดชอบการบริหารงานมากกว่า

๓. ครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่แนะแนวของโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสี่แห่ง ยังมีการติดต่อประสานงานกันน้อย กิจกรรมบางอย่างที่แผนกแนะแนวจัดขึ้น คณะครูอาจารย์ไม่ทราบ ทั้งนี้เพราะขาดการประชุมปรึกษาหารือกัน เจ้าหน้าที่แนะแนวทำงานไปตามลำพัง ไม่ได้มีการร่วมมือประสานงานกันเท่าที่ควร

✓ ๔. แผนกแนะแนวของโรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งสี่แห่ง จัดบริการต่าง ๆ พอเหมาะสมพอควรกับความจำเป็น และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ บริการต่าง ๆ ที่พบว่ายังจัดน้อยอยู่คือ

- การประชุมพิเศษเพื่อให้นักเรียนรู้จักครู ✓
- การจัดวันอาชีพและศึกษาต่อ ✓
- การจัดหางานให้เด็กทำในเวลาว่าง
- การให้ทุนการศึกษา
- การให้ยืมเงินในกรณีที่จำเป็น
- การไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน

วิธีท กฤษฎา (๒๕๑๓ . ๗๑) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร และสวัสดิการ ในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้ เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘ เพื่อวิเคราะห์และประเมินผลงานแนะแนวในโรงเรียน และวิทยาลัย ๒๕ แห่ง อันจะเป็นรากฐานในการดำเนินงานด้านนี้ต่อไป โดยวิธีสัมภาษณ์ ครูอาจารย์และนักเรียนที่ทำการศึกษา ประกอบการสังเกตของผู้วิจัยเอง ผลการศึกษาพบว่า

๑. บุคลากรแนะแนวที่ปฏิบัติงานและประสบการณ์เพียงพอยังมีน้อย
๒. โรงเรียนและวิทยาลัยส่วนใหญ่จัดให้มีบริการแนะแนวแก่นักเรียนในเขต แต่ยังคงขาดหนังสือคู่มือนักเรียนเพื่อชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ และร้อยละ ๔๐ ของโรงเรียนและวิทยาลัยทั้งหมด มีการปัจฉิมนิเทศ และแนะนำกรรมวิธีในการสมัครงาน

๓. บริการให้คำปรึกษาหารือเพื่อช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคล ยังไม่ได้จัดให้ขึ้นโดยเฉพาะ

๔. การให้ความช่วยเหลือทางการเงิน การจัดหางานพิเศษให้นักเรียน และให้คำปรึกษาหารือในด้านการเงิน โรงเรียนต่าง ๆ ยังจัดทำน้อยมาก

๕. บริการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะเป็นระยะสัณยังทำไม่กว้างขวางพอ

๖. โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมเป็นหน่วยใหญ่รวม ๆ กันไป ไม่ได้แยกเป็นชุมนุม การประเมินผลกิจกรรมต่าง ๆ ยังไม่ได้จัดทำเป็นระบบที่ดี กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนมากคือ คณะกรรมการนักเรียน บันเทิง สมาคม วารสาร บางแห่งมีชุมนุมวิชาการ และชุมนุมวรรณศิลป์ นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนับสนุนและร่วมมือในกิจกรรมเป็นอันดี

๗. ในด้านสวัสดิการที่จัดได้แก่ การจัดหาอาหาร การพยาบาล หอพักนักเรียน แต่ยังไม่จัดทุกสถานศึกษา

✓ สำหรับการจัดบริการแนะแนวในต่างประเทศนั้น (ฮอร์ด) (Hord, 1954: 57-59) ได้สำรวจโครงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมในกร รัฐมิสซูรี ๓๐ แห่ง โดยสัมภาษณ์ครูใหญ่และเจ้าหน้าที่แนะแนวของโรงเรียน ผลการสำรวจพอสรุปได้ดังนี้

๑. มีโรงเรียน ๖๐ แห่งที่ครูใหญ่เป็นหัวหน้าในการจัดโครงการแนะแนว ส่วนอีก ๑๐ แห่ง มีคณะกรรมการแนะแนวเป็นผู้บริหาร

๒. การจัดบริการก็แตกต่างกันออกไป บางแห่งมีผู้ให้คำปรึกษาประจำแต่ละชั้น บางแห่งก็ไม่ได้แยกเป็นชั้น ๆ

๓. ผู้ที่เป็นครูที่ปรึกษามีส่วนมากเรียนการแนะแนวเบื้องต้นมาแล้ว

๔. ครูที่ปรึกษามีส่วนมากสนใจศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการแนะแนวเพิ่มเติมอยู่เสมอ

๕. โรงเรียนบางแห่งจัดบริการแนะแนวในห้องครูใหญ่ บางแห่งมีสถานที่ของตนเองโดยเฉพาะ บางแห่งก็อาศัยห้องใดห้องหนึ่งของโรงเรียนเป็นสถานที่ทำการแนะแนว

๖. สรุปผลทั้งหมดเกี่ยวกับการจัดการแนะแนว โรงเรียน ๑๘ แห่ง
มีสภาพการจัดยังไม่ดี และอีก ๑๒ แห่งพอใช้ได้

๗. อัลเลน (Allen, 1954 : 15-21) ได้ทำการวิเคราะห์การจัด
โครงการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนกลางของรัฐอินเดียนา ๓๑ แห่ง เพื่อที่จะ
ทราบการจัดบริการ การบริหารงาน วิธีประเมินผลการแนะแนว ตลอดจนหาทางปรับปรุง
โครงการแนะแนวของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สรุปได้ดังนี้

๑. การแนะแนวเป็นบริการที่สำคัญยิ่งของโรงเรียน จะต้องปรับปรุง
ขยายงานขึ้นเรื่อย ๆ

๒. การจัดบุคลากรสำหรับการแนะแนวมีความสำคัญอันยิ่งยวด จะต้อง
มีการพิจารณาเลือกบุคคลให้เหมาะสม

๓. โรงเรียนจำนวนมากได้จัดบริการแนะแนวในด้านการประเมินผล
การตรวจสอบสุขภาพ การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การฝึกมารยาททางสังคม การจัด
บริการแนะแนวหญิงมีน้อยมาก ส่วนการแนะแนวทางเพศ การแนะแนวสุขภาพจิต
การแนะแนวเกี่ยวกับสันติภาพการ โรงเรียนจำนวนมากยังไม่ได้จัด

๔. ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการแนะแนวคือ ผู้แนะแนวไม่มีเวลาเพียงพอที่จะ
ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และนักเรียนไม่ค่อยไปใช้บริการแนะแนวของโรงเรียน

๕. วอซเกอร์เชน (Vaserchain, 1967 : 2362-A) ได้ทำการ
วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง เกี่ยวกับโครงการแนะแนวของ
โรงเรียนมัธยม ๒ แห่งในลิโวเนีย (Livonia) เพื่อที่จะวางขอบเขตที่เหมาะสม
สำหรับการจัดตั้งโครงการแนะแนวของโรงเรียน สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

๑. เด็กที่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ใ้บริการแนะแนว
มากกว่าเด็กที่เก็บตัว

๒. เด็กที่มีสติปัญญาค่อนข้างต่ำจะมาหาผู้ให้คำปรึกษาเพื่อปรึกษาปัญหาต่างๆ
และต้องการให้ผู้ให้คำปรึกษาช่วยแก้ปัญหาให้

๓. เด็กที่มีสติปัญญาสูงขอมาไต่ถามผู้ให้คำปรึกษา เพื่อเป็นการหาความรู้ แต่เด็กที่มีสติปัญญาต่ำจะไม่ทำเช่นนั้น

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้ให้คำปรึกษาจะรอคอยให้เด็กมาหาเสียก่อน ไม่ได้ จะต้องวางโครงการเพื่อทำความคุ้นเคยกับเด็ก เช่น จัดประเพณีเทคนิกร่วมใหม่ จัดงานวันอาชีพ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ฯลฯ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน

โกชราน (Cochrane, 1974 : 1973-1974) ได้ศึกษาการจัดระบบ และการบริหารบริการแนะแนว และบริการให้คำปรึกษาของวิทยาลัยชุมชน รัฐแคลิฟอร์เนีย ผลการศึกษาพบว่า ๒ ใน ๓ ของวิทยาลัยชุมชนทั้งหมดได้จัดบริการต่าง ๆ ดังนี้

๑. การประณินเทก
๒. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๓. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เกี่ยวกับการสำรวจอาชีพ
๔. การจัดวางตัวนักเรียน
๕. การส่งตัวนักเรียนที่มีปัญหาไปยังจิตแพทย์
๖. การจัดบริการทดสอบ

นอกจากนี้ยังพบว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของวิทยาลัยชุมชนทั้งหมดได้จัดให้บริการดังต่อไปนี้ภายในโรงเรียนคือ

๑. การทบทวนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เด็กเรียน
๒. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เพื่อช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจตนเอง

ฮิกกินส์ (Higgins, 1975 : 7057-A) ได้ศึกษาทัศนะของอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนมัธยม ที่ติดต่อโครงการแนะแนวของโรงเรียน ๒๐ แห่ง รัฐโอไฮโอ พบว่า

๑. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการให้บริการแก่นักเรียนและคณะครูในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมตามหน้าที่

๒. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรจะใช้เวลา ระหว่าง ๓๖ - ๕๖ เปอร์เซ็นต์ ของแต่ละวันไปในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล

✓

๑๑

๓. ผู้ให้คำปรึกษาประจำโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และครูประจำชั้นต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า หน้าที่หลักของผู้ให้คำปรึกษาคือ การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล

๔. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า อัตราส่วนระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียนไม่ควรจะต่ำกว่า ผู้ให้คำปรึกษา ๑ คนต่อนักเรียน ๓๒๐ คน

๕. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า การที่จะปรับปรุงโครงการแนะแนวของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการเพิ่มจำนวนผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียน

๖. อาจารย์ใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า การให้มีบริการแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนควรเป็นหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาแต่ฝ่ายเดียว ส่วนผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวนี้ เป็นงานที่บุคลากรภายในโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน

๗. อาจารย์ใหญ่แต่ละคนต่างมีความเห็นเกี่ยวกับวิธีการ จัดบริการ จัดวางตัวนักเรียนให้เข้าทำงาน และการติดตามผลในโรงเรียนแตกต่างกันไป

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนว

การศึกษามหาวิทยาลัยของครูแนะแนวภายในประเทศนั้น ยังไม่มีผู้ศึกษามาก่อน แต่ในต่างประเทศ คลีค (Click, 1970 : 326I-A) ได้ศึกษาทัศนะของอาจารย์ใหญ่จำนวน ๔๙ คน และผู้ให้คำปรึกษา ๑๔๕ คน ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา รัฐเท็กซัส ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๖๔ - ๑๙๗๐ ผลการศึกษาพบว่า ทั้งผู้ให้คำปรึกษาและอาจารย์ใหญ่ ต่างก็มีทัศนะที่ตรงกันในเรื่องต่อไปนี้

๑. การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญมากที่สุด รองลงไปที่การให้คำปรึกษาแก่ครูและบุคลากร

๒. การให้ข้อเสนอแนะทางอาชีพ การวางแผนในการจัดหลักสูตร การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาใบคำนำร่างกาย เหล่านี้ไม่ได้เป็นหน้าที่หลักของผู้ให้คำปรึกษา

๓. การวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดวางตัวบุคคล และการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาอันร้ายแรง เป็นหน้าที่หลักและสำคัญของผู้ให้คำปรึกษา

๔. ควรจะมีการปรับปรุงและขยายงานด้านบริการแนะแนวในโรงเรียน ประถมศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

✓ ไกรเบอร์ก (Kriedberg, 1972 : 159-A) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ผู้ให้คำปรึกษา ครู และนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสมแถบชานเมืองบอสตัน ๑๔ โรงเรียน ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ให้คำปรึกษา ผู้บริหาร และครู มีความเห็นตรงกันว่า บทบาทที่สำคัญและจำเป็นของผู้ให้คำปรึกษาคือ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในปัญหาเชิงจิตวิทยา (Psychological Problem) ส่วนนักเรียนเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเชิงจิตวิทยา

๒. ทั้งผู้ให้คำปรึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความเห็นตรงกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควร จะมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในด้านการเลือกอาชีพเรียนต่อ

๓. ผู้ให้คำปรึกษาเห็นว่า การทำหน้าที่สอนในชั้นเรียนของผู้ให้คำปรึกษาจะเป็นผลเสียต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน

๔. ทั้งผู้ให้คำปรึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียน ต่างมีความเห็นตรงกันว่า การที่ผู้ให้คำปรึกษาจะไม่มีบทบาทและความรับผิดชอบในเรื่องวินัยของนักเรียน จะเป็นผลเสียต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน

✓ คอนสแตนติน (Constantine, 1970:5063-5064) ได้ศึกษาความเห็นของผู้บริหารและนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบประสม รัฐเพนซิลวาเนีย ที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา ปรากฏว่า ผู้บริหารมีความปรารถนาที่จะให้ผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนในด้านการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล การเฝ้าดูรายกรณี การประสานงานด้านการให้บริการต่าง ๆ เป็นสำคัญ ส่วนนักเรียนมีความเห็นว่า ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้

ที่มีความรู้และมีความสามารถในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ การให้คำปรึกษาทางด้านการศึกษา และการศึกษารายกรณี

ฟอร์ไซท์ (Forsythe, 1972 : 566-567) ได้ศึกษาความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียนที่มีต่อหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษา โดยทำการศึกษาที่วิทยาลัยชุมชนรัฐเพนเนลวี ผลการศึกษพบว่า นักเรียนมีความเห็นว่า การให้คำปรึกษาทางด้านการเรียนและการเลือกอาชีพเป็นเรื่องสำคัญที่สุด แต่ผู้ให้คำปรึกษาเห็นว่า การให้คำปรึกษาในปัญหาทางด้านอารมณ์มีความสำคัญมากกว่า

คาร์โรล (Carroll, 1974 : 6969-6970) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้คำปรึกษากับนักเรียน ที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา ทั้งบทบาทที่กำลังปฏิบัติอยู่ และบทบาทที่คาดหวัง โดยทำการศึกษาจากผู้ให้คำปรึกษาจำนวน ๓๓ คน นักเรียน ๒๘๗ คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองอัลบูเควร์กู (Albuquerque) นิวเม็กซิโก ผลการศึกษพบว่า

ในความเห็นของผู้ให้คำปรึกษาที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาที่ไว้กระทำ ได้แก่

๑. งานธุรการ
๒. การช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนเลือกอาชีพ
๓. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๔. การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

ผู้ให้คำปรึกษามีความเห็นว่า บทบาทในความคาดหวังของเขาคือ

๑. การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล
๒. การช่วยเหลือครูให้มีความเข้าใจในตัวนักเรียน
๓. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๔. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพ

ส่วนในความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนมีความเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาไว้กระทำในเรื่องต่อไปนี้

๑. งานธุรการ
๒. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพ
๓. การช่วยเหลือนักเรียนในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๔. การช่วยเหลือนักเรียนในด้านการจัดหางานให้ทำ และสถานที่ที่จะ

ศึกษาต่อ

✓ บทบาทของผู้ให้คำปรึกษาในความคาดหวังของนักเรียนนั้น นักเรียนเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษาควรมีบทบาทในเรื่องต่อไปนี้

๑. การช่วยเหลือในการวางแผนเลือกอาชีพ
๒. การช่วยเหลือในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๓. การช่วยเหลือในการจัดหางานให้ทำ และสถานที่ที่จะศึกษาต่อ
๔. การช่วยเหลือครูให้มีความเข้าใจในตัวนักเรียน

ลินเดอร์สมิท (Lindersmith, 1975 : 1310-A) ได้ศึกษาทัศนะของผู้ให้คำปรึกษา อาจารย์ใหญ่ นักเรียน และนักการศึกษาผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษา ที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐโอเรกอน โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้คำปรึกษาจำนวน ๑๕๕ คน อาจารย์ใหญ่ ๑๐๕ คน นักการศึกษาผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษา ๔๘ คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ๑๘๕ คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ๑๗๓ คน พบว่า

๑. นักเรียนระดับชั้นต่างกันมีทัศนะต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน
๒. ทัศนะของผู้ให้คำปรึกษาและอาจารย์ใหญ่ ที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา ไม่แตกต่างกัน

๓. ทัศนะของนักเรียน ผู้ให้คำปรึกษา และอาจารย์ใหญ่ ที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษาแตกต่างกัน

๔. ทัศนะของนักการศึกษาผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษาที่มีต่อบทบาทของผู้ให้คำปรึกษา แตกต่างไปจากทัศนะของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กิลมัวร์ (Gilmore, 1975 : 4156-A) ได้ทำการศึกษาพัฒนาของ
 นักการศึกษาผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา ครู และผู้บริหาร ที่มีต่อ
 หน้าที่อันจำเป็นของผู้ให้คำปรึกษา ในวิทยาลัยชุมชนรัฐแคลิฟอร์เนีย ผลการศึกษานี้พบว่า
 ทั้งนักการศึกษาผู้ทำงานด้านการให้คำปรึกษา ครู และผู้บริหาร ต่างมีความเห็น
 สอดคล้องกันว่า ผู้ให้คำปรึกษาควรจะทำหน้าที่ด้านการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนใน
ปัญหาด้านการศึกษา การเลือกอาชีพ และปัญหาส่วนตัวและสังคม

บทที่ ๒
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาศาสนาการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในทัศนะของครูและนักเรียนครั้งนี้ มุ่งจัดกระทำในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ โดยดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล (๔)
๒. กลุ่มตัวอย่าง (๑)
๓. วิธีรวบรวมข้อมูล (๑)
๔. การจัดกระทำกับข้อมูล (๑)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

๑. แบบสอบถามสภาพการจัดบริการแนะแนว สร้างโดยดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้
 - ๑.๑ ศึกษาผลการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๒ สัมภาษณ์ครูแนะแนวโรงเรียนวัดราชา โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย เกี่ยวกับการจัดบริการของโรงเรียน
 - ๑.๓ นำผลจากการศึกษาข้างต้น รวมทั้งข้อเท็จจริงที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสร้างเป็นแบบสอบถาม
๒. แบบสอบถามบทบาทของครูแนะแนว ได้สร้างขึ้นโดยดำเนินการดังนี้
 - ๒.๑ ศึกษาผลการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ๒.๒ สำนวญความคิดเห็นของครูอาจารย์และนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนว โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สำหรับครูอาจารย์และนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการสำนวนเบื้องต้นนี้ เป็นครูอาจารย์และนักเรียนชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนบางกะปิ
 - ๒.๓ รวบรวมรายละเอียดที่ได้ศึกษา รวมทั้งคำตอบที่ได้จากครูอาจารย์และนักเรียนมาสร้างเป็นแบบสอบถาม

๓. นำแบบสอบถามที่ได้สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจแก้ส่วนข้อไขข้อความชัดแจ้งและถูกต้องยิ่งขึ้น

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจแก้แล้วไปทดลองใช้ (Pre-test) กับครูอาจารย์และนักเรียนในระดับ ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย จังหวัดลพบุรี โดยแยกเป็นกลุ่มครู ๔๐ ชุด และกลุ่มนักเรียน ๔๐ ชุด

๕. เลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ในข้อ ๔. ที่ได้กลับคืนมาจำนวน ๒๐ ชุด ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้ Alpha Coefficient ของ Cronbach (Cronbach, 1972: 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

๕.๑ แบบสอบถามสภาพการจัดบริการแนะแนวได้ค่าความเชื่อมั่น .๕๑

๕.๒ แบบสอบถามบทบาทของครูแนะแนวได้ค่าความเชื่อมั่น .๕๓

๖. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วไปทดสอบจริง

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๒ ชุด คือ ชุดที่ถามนักเรียน ๑ ชุด และชุดที่ถามครูอาจารย์ ๑ ชุด ซึ่งถามในเนื้อหาเกี่ยวกับทุกประการ แบบสอบถามทั้ง ๒ ชุดนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนและครูอาจารย์

ตอนที่ ๒ เป็นคำชี้แจงและตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนคือ

๑. แบบสอบถามสภาพการจัดบริการแนะแนว มีข้อความทั้งหมด ๔๑ ข้อ แบ่งออกเป็น ๒ หมวดคือ

๑.๑ หมวด ก. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว มีข้อความ ๑๓ ข้อ ซึ่งถามเกี่ยวกับห้องแนะแนว ครูแนะแนว การปฏิบัติงานของครูแนะแนว

๑.๒ หมวด ข. การให้บริการแนะแนว ประกอบด้วยข้อคำถาม ๔ ข้อ ตามเกี่ยวกับบริการแนะแนวทั้ง ๕ บริการ ได้แก่ การรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน การให้ข้อสนเทศ การให้คำปรึกษา การจัดวางตัวบุคคล และการติดตามผล ในการตอบแบบสอบถามส่วนที่ ๑ นี้ กำหนดให้ผู้ตอบตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความรู้สึกลงของตน โดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถาม ดังตัวอย่าง

หมวด ก. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนของท่าน ในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ห้องแนะแนวมีความสงบไม่มีเสียงรบกวน		✓			
ครูแนะแนวให้ความสะดวกในการติดต่อ			✓		
มีจำนวนครูแนะแนวพอที่จะให้ความสะดวกในการติดต่อ				✓	

หมวด ข. การให้บริการแนะแนว

ครูแนะแนวได้จัดบริการต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้แก่ นักเรียนมากน้อยเพียงใด

ข้อปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน	✓				
การคบเพื่อนต่างเพศ					✓
การได้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์			✓		
การปฏิบัติตนในการประกอบอาชีพแต่ละอย่าง		✓			

ความหมายของมาตราส่วนประมาณค่าทั้ง ๕ มีความหมายดังนี้				
ส่วนที่ ๑	มากที่สุด	หมายถึง	บริการเช่นนั้นในโรงเรียน	ดีมาก
	มาก	หมายถึง	บริการเช่นนั้นในโรงเรียน	ดี
	ปานกลาง	หมายถึง	บริการเช่นนั้นในโรงเรียน	พอใช้ได้
	น้อย	หมายถึง	บริการเช่นนั้นในโรงเรียน	เกือบพอใช้
	น้อยที่สุด	หมายถึง	บริการเช่นนั้นในโรงเรียน	ยังใช้ไม่ได้หรือยังไม่มีเลย
ส่วนที่ ๒	มากที่สุด	หมายถึง	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญ	มากที่สุด
	มาก	หมายถึง	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญ	มาก
	ปานกลาง	หมายถึง	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญ	ปานกลาง
	น้อย	หมายถึง	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญ	น้อย
	น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญ	น้อยที่สุดหรือไม่มีปัญหาเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน

มากที่สุด	ให้คะแนน	๕	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	๔	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	๓	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	๑	คะแนน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยครูอาจารย์และนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ทั้ง ๓ แห่ง การเลือกกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเป็นแบบ Purposive Sample จากนั้นจึงจําแนกกลุ่มตัวอย่างนักเรียน แยกตามชั้น ม.ก. ๑-๒-๓ และครูอาจารย์ของแต่ละโรงเรียน โดยวิธี Stratified Random Sampling แล้วสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่มโดยวิธี Random Sampling

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยครูอาจารย์จำนวน ๒๐๐ คน และนักเรียนจำนวน ๔๐๐ คน เมื่อเก็บแบบสอบถามที่ได้ตอบแล้วกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้ว มีแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัยได้คือ นักเรียน ๓๒๗ ฉบับ ครูอาจารย์ ๑๓๒ ฉบับ ดังตารางข้างล่างนี้

ตาราง ๑ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียนแยกตามสถานศึกษา

โรงเรียน	ชั้น ม.ศ.	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน ที่สุ่ม	แบบสอบถาม ที่สมบูรณ์
เบญจมาศวิทย	๑	๑๒	๕๕	๓๖
	๒	๑๐	๕๐	๓๒
	๓	๘	๔๐	๓๑
หาคะใหญ่วิทยาลัย	๑	๑๒	๕๕	๔๔
	๒	๑๐	๕๐	๓๕
	๓	๑๐	๕๐	๒๘
คณะราษฎรบำรุง	๑	๑๒	๕๕	๔๑
	๒	๑๒	๕๕	๔๓
	๓	๑๐	๕๐	๓๔

ตาราง ๒ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างครูอาจารย์แยกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนครูที่สุ่ม	จำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์
เบญจมราชูทิศ	๖๐	๓๕
หาดใหญ่วิทยาลัย	๗๐	๕๖
คณะราชภัฏรำไพพรรณี	๗๐	๔๑

การรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ไปดำเนินการทดสอบด้วยตนเองตามโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคใต้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการตอบแบบสอบถาม การเก็บข้อมูลได้กระทำในระหว่างวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๑๙ ถึง ๓๑ มกราคม ๒๕๑๙ โดยมีหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

วิธีจัดการกับข้อมูล

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งแยกข้อมูลออกตามตัวแปรอิสระดังนี้

๑. สถานศึกษา

๑.๑ เบญจมราชูทิศ	จำนวน ๑๓๓ คน
๑.๒ หาดใหญ่วิทยาลัย	จำนวน ๑๖๗ คน
๑.๓ คณะราชภัฏรำไพพรรณี	จำนวน ๑๑๔ คน

๒. ครูอาจารย์

๒.๑ เบญจมราชูทิศ	จำนวน ๓๕ คน
๒.๒ หาดใหญ่วิทยาลัย	จำนวน ๕๖ คน
๒.๓ คณะราชภัฏรำไพพรรณี	จำนวน ๔๑ คน

๓. ระดับชั้น

๓.๑ เบื้องจุมราฐทิศ

๓.๑.๑ ม.ศ. ๑	จำนวน	๓๖	คน
๓.๑.๒ ม.ศ. ๒	จำนวน	๓๒	คน
๓.๑.๓ ม.ศ. ๓	จำนวน	๓๐	คน

๓.๒ หาดใหญ่วิทยาลัย

๓.๒.๑ ม.ศ. ๑	จำนวน	๔๔	คน
๓.๒.๒ ม.ศ. ๒	จำนวน	๓๙	คน
๓.๒.๓ ม.ศ. ๓	จำนวน	๒๘	คน

๓.๓ คณะวารสารบำรุง

๓.๓.๑ ม.ศ. ๑	จำนวน	๔๑	คน
๓.๓.๒ ม.ศ. ๒	จำนวน	๔๓	คน
๓.๓.๓ ม.ศ. ๓	จำนวน	๓๔	คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจให้คะแนนแต่ละฉบับ แล้วทำการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

๑. หาความถี่ของคะแนนเป็นรายหมวด ของทัศนคติและนักเรียนโดยส่วนรวม และจำแนกออกเป็นแต่ละสถานศึกษา เพื่อคำนวณหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เป็นรายหมวด ค่าคะแนนเฉลี่ยมีความหมายดังนี้

๑.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยของสภาพการจัดบริการแนะแนว

๑.๐๐ - ๑.๔๔	หมายความว่า	บริการเช่นนั้นน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย
๑.๕๐ - ๒.๔๔	หมายความว่า	บริการเช่นนั้นน้อย
๒.๕๐ - ๓.๔๔	หมายความว่า	บริการเช่นนั้นพอใช้ได้
๓.๕๐ - ๔.๔๔	หมายความว่า	บริการเช่นนั้นจัดได้ดี
๔.๕๐ - ๕.๐๐	หมายความว่า	บริการเช่นนั้นจัดได้ดีมาก

๑.๒ ค่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทของครูแนะแนว

๑.๐๐ - ๑.๔๔	หมายความว่า	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญน้อยที่สุด
๑.๕๐ - ๒.๔๔	หมายความว่า	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญน้อย
๒.๕๐ - ๓.๔๔	หมายความว่า	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญปานกลาง
๓.๕๐ - ๔.๔๔	หมายความว่า	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญมาก
๔.๕๐ - ๕.๐๐	หมายความว่า	ข้อปัญหานั้นมีความสำคัญมากที่สุด

๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนวโดยใช้ t-test (Edwards, 1950 : 94)

๓. เปรียบเทียบบทบาทของครูแนะแนวจากทักษะของครูต่างสถานศึกษา และนักเรียนต่างระดับชั้นโดยใช้ F-test (Lindquist, 1956 : 56-58) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจะใช้ Studentized q-Statistics (Winer, 1962 : 77-102) ตรวจสอบทีละคู่ต่อไป

๔. เปรียบเทียบสภาพการจัดบริการแนะแนวระหว่างสถานศึกษา และเปรียบเทียบสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนวภายในแต่ละสถานศึกษา โดยใช้ F-test (Lindquist, 1956 : 56-58) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจะใช้ Studentized q-Statistics (Winer, 1962 : 77 - 102) ตรวจสอบทีละคู่ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาจะแยกกล่าวเป็นตอน ๆ ดังนี้

- ✓ ตอนที่ ๑ วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) เป็นรายหมวด ของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม และจำแนกออกเป็นแต่ละสถานศึกษา
- ✓ ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว
- ตอนที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของครูและนักเรียนระหว่างสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว
- ตอนที่ ๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของครูระหว่างสถานศึกษา ที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว
- ตอนที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของนักเรียนต่างระดับชั้น จากสถานศึกษาทั้ง ๓ แห่ง ที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว
- ตอนที่ ๖ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียนภายในแต่ละสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาจะใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อ ดังต่อไปนี้

$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

S^2	แทน	ความแปรปรวน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F-distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t-distribution
ม.ศ.๑	แทน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
ม.ศ.๒	แทน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
ม.ศ.๓	แทน	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
คณะราษฎรบำรุง	แทน	โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง
หาคีใหญ่วิทยาลัย	แทน	โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย
เบญจมาภุมิ	แทน	โรงเรียนเบญจมาภุมิ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวมและภายในแต่ละสถานศึกษา โดยพิจารณาเป็นรายหมวด

ในการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย จึงได้กำหนดช่วงของคะแนนเฉลี่ยและความหมายของคะแนนเฉลี่ยนั้น ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

การศึกษาสภาพการจัดบริการแนะแนว

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49	หมายความว่าบริการนั้น ๆ จัดไว้ไม่ดีที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49	หมายความว่าบริการนั้น ๆ จัดไว้ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49	หมายความว่าบริการนั้น ๆ จัดไว้ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49	หมายความว่าบริการนั้น ๆ จัดไว้ดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00	หมายความว่าบริการนั้น ๆ จัดไว้ดีมาก

การศึกษาบพาทของครูแนะแนว

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.49	หมายความว่าข้อปัญหานั้นมีความสำคัญน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49	หมายความว่าข้อปัญหานั้นมีความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49	หมายความว่าข้อปัญหานั้นมีความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49	หมายความว่าข้อปัญหานั้นมีความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00	หมายความว่าข้อปัญหานั้นมีความสำคัญมากที่สุด

ในการวิเคราะห์ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ก็เพื่อจะบอกให้ทราบถึงการกระจาย ในการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อย แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวใกล้เคียงกันมาก และสามารถเชื่อถือได้มาก ถ้าค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามาก แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในข้อหรือในหมวดนั้น ๆ มีความแตกต่างกันมาก

สภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวจากการประเมินผลของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานไว้ดังนี้

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของครูและนักเรียน ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว พิจารณาจัดจากแนกดังนี้

✓ ๑.๑ วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวด จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

๑.๒ วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวด จากทัศนะของครูและนักเรียนภายในแต่ละโรงเรียนที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ของโรงเรียน

๑.๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวด ของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ระหว่างโรงเรียน คณะราษฎรบำรุง, หาดใหญ่วิทยาลัย และ เบญจมราชูทิศ

๑.๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวด ของบทบาทของครูแนะแนวจากทัศนะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ และ ๓ โดยส่วนรวม

๑.๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวดของบทบาทของครูแนะแนวจากทัศนะของครูโรงเรียน คณะราษฎรบำรุง, หาดใหญ่วิทยาลัย และ เบญจมราชูทิศ

๑.๑ การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายหมวดจาก
ทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวมที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครู
แนะแนว

ตาราง ๓ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการ
จัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

หมวดข้อความของสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว	นักเรียน $\bar{X}$	ครู $\bar{X}$ S
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.5701 ✓	0.8616
การให้บริการแนะแนว	2.9769	1.1401
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเรียน	3.6355	0.9586
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.4947	0.9566
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเลือกอาชีพ	3.3809	0.9576

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูมีทัศนะต่อสภาพการจัดบริการ
แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ใกล้เคียงกันและแตกต่างกันดังนี้

๑. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว พิจารณาจากค่าเฉลี่ยมี
แนวโน้มว่านักเรียนมีทัศนะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าทัศนะของครู ดัง
เช่น เกี่ยวกับสภาพของห้องแนะแนว, บุคลิกของครูแนะแนว, และการปฏิบัติงานของครู
แนะแนว (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๒. การให้บริการแนะแนว จากคำเฉลี่ยมีแนวโน้มว่าครูและนักเรียนมีทัศนคติต่อการให้บริการแนะแนวใกล้เคียงกัน คือทั้งครูและนักเรียนเห็นว่าการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง บริการที่จัดอยู่ในระดับ "ดี" ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกวิชาเรียน การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกสายการเรียน, การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ, การให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ, บริการที่ครูและนักเรียนเห็นว่ายังจัดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ การจัดให้ครูออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนและติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๓. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน จากคะแนนเฉลี่ยพบว่าครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนในระดับ "มาก" และมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน ทั้ง เว้นเกี่ยวกับ การจัดหาทุนการศึกษา, การพานักเรียนไปชมสถานที่ที่จะเรียนต่อ, การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับสูง นอกจากนี้ครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้าน การเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน, การเลือกสายการเรียน, การเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ, การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่าง ๆ อย่างใกล้เคียงกันในระดับ "มาก" (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๔. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากคะแนนเฉลี่ยแสดงว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" อันมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านส่วนตัวและสังคมมากกว่าความต้องการของนักเรียน ดัง เช่น เกี่ยวกับการให้คำแนะนำเกี่ยวกับมารยาทที่สังคม, การให้มีเงินยืมในกรณีจำเป็น, การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในตนเอง, ความสนใจ, และความสามารถของตนเอง และเป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวให้ความรู้และข้อเท็จจริง เกี่ยวกับยาเสพติดแก่นักเรียนในระดับ "มาก" (รายละเอียดจากภาคผนวก)

๕. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากคะแนนเฉลี่ยพบว่า ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านนี้ในระดับ "มาก" แต่มีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน เช่น การให้รายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ, การจัดให้มีเอกสาร หนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพ, การจัดให้มีการบรรยายของผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงานอาชีพแต่ละอย่าง, การจัดหางานให้ทำในเวลาว่างเพื่อหารายได้ (รายละเอียดจากภาคผนวก)

จากการเปรียบเทียบความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้ง ๓ ด้าน ปรากฏผลตามลำดับความสำคัญดังนี้

ทัศนะของนักเรียน

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม
๓. การให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

ทัศนะของครู

๑. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม
๒. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน
๓. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

๑.๒ สภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวภายในแต่ละสถานศึกษา

๑.๒.๑ การเปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียนโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

ตาราง ๔ ทัศนะแนวจิตใจและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

หมวดข้อความของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S.	$\bar{X}$	S
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.7496	1.1022	3.2757	0.6995
การให้บริการแนะแนว	3.0160	1.2506	2.6210	0.8335
บทบาทของครูแนะแนวทางการเรียน	3.6327	1.1812	3.7479	1.0735
บทบาทของครูแนะแนวทางการส่วนตัวและสังคม	3.4290	1.2053	3.6631	1.2834
บทบาทของครูแนะแนวทางการเลือกอาชีพ	3.3467	1.3234	3.6178	0.9310

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูโรงเรียนคณะกรรมการราษฎรบำรุงมีทัศนคติต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว อย่างมีแนวโน้มใกล้เคียง และแตกต่างกันดังนี้

๑. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้มว่านักเรียนมีทัศนคติต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าทัศนคติของครู ดังเช่น เกี่ยวกับบุคลิกของครูแนะแนว, ห้องแนะแนว (รายละเอียดเพิ่มเติมดูจากภาคผนวก)

๒. การให้บริการแนะแนว นักเรียนและครูต่างมีความเห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง" แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนมีทัศนคติต่อการให้บริการแนะแนวดีกว่าทัศนคติของครู ดังเช่นเกี่ยวกับ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกสายการเรียน, การเลือกวิชาเรียน, การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนและการทำงาน, การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๓. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการจัดสอน จากคะแนนเฉลี่ยพบว่าครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนระดับ "มาก" และมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน ดังเช่น การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับสูง, การจัดหาทุนการศึกษา, การเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๔. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากคะแนนเฉลี่ยพบว่านักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" และมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน ดังเช่น เกี่ยวกับ การให้นักเรียนเข้าใจในความถนัด ความสนใจ

และความสามารถของตนเอง, การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม, การให้คำแนะนำเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

๕. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" และมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน ถึงเช่น การจัดทำใบเอกสารหนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ, การจัดทำใบการบรรยายของผู้ที่มีความรู้ความสามารถในงานอาชีพแต่ละอย่าง, การจัดหางานให้ทำในเวลาว่างเพื่อหารายได้ (รายละเอียดดูจากภาคผนวก)

จากการเปรียบเทียบความต้องการของครูและนักเรียนที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้ง ๓ ด้าน ปรากฏผลตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ทัศนะของนักเรียน

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม
๓. การให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

ทัศนะของครู

๑. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม
๓. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

๑.๒.๒ การเปรียบเทียบทัศนระหว่างครูและนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่
วิทยาลัย ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

ตาราง ๕ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัด
บริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

หมวดขงคำถามของสภาพการจัดบริการ แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.5322	0.8948	3.4038	0.7743
การให้บริการแนะแนว	2.9938	1.1268	3.0969	1.0569
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเรียน	3.7732	0.9997	3.7872	1.1197
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.5625	1.0633	3.7656	1.0754
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเลือกอาชีพ	3.5675	1.0792	3.4910	1.1650

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย
มีทัศนคติต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว อย่างมีแนวโน้มใกล้เคียง
และแตกต่างกันดังนี้

๑. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว จากค่าคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้ม
ว่านักเรียนมีทัศนคติต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการดีกว่าทัศนคติของครู เช่นเกี่ยวกับ บุคลิก
ของครูแนะแนว, การปฏิบัติงานของครูแนะแนว, (รายละเอียดจากภาคผนวก)

๒. การให้บริการแนะแนว นักเรียนและครูต่างมีทัศนคติในระดับเดียวกัน
คือเห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง" บริการที่จัด
ได้คือ เช่น การให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกวิชาเรียน, การเลือกสายการเรียน,
การให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ, บริการที่จัดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ได้แก่ การจัดให้มีครูออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน, การตรวจสอบสุขภาพของนักเรียน (รายละเอียดจากภาคผนวก)

๓. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนจากคะแนนเฉลี่ยพบว่า ทั้งครูและนักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน โดยทั้งครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการเรียนในระดับ "มาก" ดังเช่นเกี่ยวกับ การเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน, การเลือกสายการเรียน, การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้าน การให้รายละเอียดและข่าวสาร เกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับสูง และการสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน (รายละเอียดจากภาคผนวก)

๔. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากคะแนนเฉลี่ยพบว่าครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้ในระดับ "มาก" แต่มีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน เช่นเกี่ยวกับ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างที่ว่าง, การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความบกพร่อง ความสนใจ และความสามารถของตนเอง, การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา นอกจากนี้ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวให้ความรู้และข้อเท็จจริง เกี่ยวกับยาเสพติด แก่นักเรียนในระดับ "มาก" (รายละเอียดจากภาคผนวก)

๕. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากคะแนนเฉลี่ยพบว่านักเรียนต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "มาก" ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "ปานกลาง" แต่มีแนวโน้มว่าทั้งครูและนักเรียนมีทัศนคติใกล้เคียงกัน คือต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้ในระดับ "มาก" ดังเช่นเกี่ยวกับ การจัดให้มีเอกสาร หนังสือคู่มือเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ, การช่วยให้นักเรียนทราบถึงข้อดีข้อเสียของงานอาชีพแต่ละอย่าง การให้ทราบถึงความสามารถและความรู้พิเศษที่จะช่วยให้งานอาชีพมีความก้าวหน้า (รายละเอียดจากภาคผนวก)

จากการเปรียบเทียบความต้องการของครูและนักเรียนที่มีขอบบาทของครูและ
แนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้ง ๓ ด้าน ปรากฏผลตามลำดับความสำคัญดังนี้

ทัศนะของนักเรียน

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ
๓. การให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม

ทัศนะของครู

๑. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม
๓. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

๑.๒.๓ เปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มี
ต่อการจัดการบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

ตาราง ๖ ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจัด
บริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

หมวดข้อความของสภาพการจัดบริการ แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.2401	1.2096	2.9692	1.0447
การให้บริการแนะแนว	2.7831	1.2704	2.8000	0.9782
บทบาทของครูแนะแนวทางการเรียน	3.4540	1.2464	3.8333	0.9492
บทบาทของครูแนะแนวทางส่วนตัวและสังคม	3.4228	1.2016	3.8946	1.0053
บทบาทของครูแนะแนวทางการเลือกอาชีพ	3.1062	1.2042	3.5500	0.7987

จากตาราง ๒ แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูโรงเรียนเบญจมราชูทิศ มีทักษะต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว อย่างมีแนวโน้มใกล้เคียงกันและแตกต่างกันดังนี้

๑. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว จากคะแนนเฉลี่ยพบว่าครูและนักเรียนมีทักษะใกล้เคียงกัน แต่มีแนวโน้มว่า นักเรียนมีทักษะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าทักษะของครู ดังเช่นเกี่ยวกับบุคลิกของครูแนะแนว, ห้องแนะแนว การปฏิบัติงานของครูแนะแนว (รายละเอียดเพิ่มเติมดูจากภาคผนวก)

๒. การให้บริการแนะแนว ครูและนักเรียนมีทักษะใกล้เคียงกัน คือเห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง" บริการที่จัดอยู่ในระดับ "ดี" ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกวิชาเรียน, การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ, การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกสายการเรียน, บริการที่จัดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ การจัดให้มีครูออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่กรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนและติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน (รายละเอียดเพิ่มเติมดูจากภาคผนวก)

๓. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน จากคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" เช่นเกี่ยวกับ การสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน, การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับสูง, การจัดหาทุนการศึกษา (รายละเอียดเพิ่มเติมดูจากภาคผนวก)

๔. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากคะแนนเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" ดังเช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างที่ดีงาม, การปฏิบัติตนต่อบุคคลภายในครอบครัว, การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง,

การปรับปรุงบุคลิกภาพของนักเรียน, การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม (รายละเอียดเพิ่มเติมจากภาคผนวก)

๕. บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากคะแนนเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือด้านนี้ในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" ทั้ง เช่นใน ด้าน การจัดให้มีเอกสารหนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ, การให้รายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ, การให้รายละเอียดเกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้จ่ายในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ (รายละเอียดเพิ่มเติมจากภาคผนวก)

จากการ เปรียบ เทียบความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้ง ๓ ด้าน ปรากฏผลตามลำดับความสำคัญดังนี้

ทัศนะของนักเรียน

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
๒. การให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม
๓. การให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

ทัศนะของครู

๑. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม
๒. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน
๓. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

๔.๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวดของสภาพการจ้กบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาคีใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

ตาราง ๓ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพการจ้กบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว พิจารณาเป็นรายหมวด

สภาพการจ้กบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว	เบญจมราชูทิศ N=133		หาคีใหญ่วิทยาลัย N=167		คณะราษฎรบำรุง N=159	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
สภาพทั่วไปของการจ้ก บริการแนะแนว	3.1688	1.0496	3.4891	0.8527	3.6274	0.9947
การให้บริการแนะแนว	2.7875	1.0670	3.0284	1.0222	2.9141	1.1590
บทบาทของครูแนะแนวทาง งานการ เรียน	3.5538	1.1052	3.7779	0.9780	3.6611	1.1025
บทบาทของครูแนะแนวทาง งานส่วนตัวและสังคม	3.5469	1.1161	3.6306	0.9858	3.4893	1.0372
บทบาทของครูแนะแนวทาง งานการ เลือกรอาชีพ	3.2230	1.1395	3.5419	1.0340	3.4166	1.0676

จากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของสภาพการจ้กบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ของแต่ละสถานศึกษามีแนวโน้มที่จะแตกต่างกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบว่า คะแนนเฉลี่ยของสภาพการจ้กบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวในสถานศึกษาต่างกัน แตกต่างกันจริงหรือไม่ จะปรากฏผล ดัง

๔.๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวดของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑-๒-๓ โดยส่วนรวม

ตาราง ๔ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของบทบาทของครูแนะแนว พิจารณาเป็นรายหมวด

บทบาทของครูแนะแนว	ม.ศ.๑ N = 121		ม.ศ.๒ N = 114		ม.ศ.๓ N = 92	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
บทบาททางด้านการเรียน	3.6631	1.1936	3.5665	1.0568	3.5833	1.0766
บทบาททางด้านการส่วนตัว และสังคม	3.5588	1.1165	3.4122	1.0301	3.4334	1.0175
บทบาททางด้านการเลือก อาชีพ	3.2947	1.1988	3.3464	1.1049	3.4257	1.0752

จากตาราง ๔ แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทของครูแนะแนวในแต่ละด้านจากทัศนะของนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีแนวโน้มที่จะแตกต่างกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทของครูแนะแนวจากทัศนะของนักเรียนระดับชั้นต่างกัน แตกต่างกันจริงหรือไม่ จะปรากฏผลดังตาราง ๕ - ๑๘

๑.๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายหมวดของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูโรงเรียนเบญจมราชูทิศ หาคีใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

ตาราง ๕ เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของบทบาทของครูแนะแนว พิจารณาเป็นรายหมวด

บทบาทของครูแนะแนว	ครูเบญจมราชูทิศ N = 35		ครูหาคีใหญ่วิทยาลัย N = 56		ครูคณะราษฎรบำรุง N = 41	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
บทบาททางด้านการเรียน	3.8333	0.9492	3.7872	1.1197	3.7479	1.0735
บทบาททางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.8946	1.0053	3.7656	1.0754	3.6631	1.2834
บทบาททางด้านการเลือกอาชีพ	3.5500	0.7987	3.4910	1.1650	3.6178	0.9310

จากตาราง ๕ แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูต่างสถานศึกษามีแนวโน้มที่จะแตกต่างกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครูต่างสถานศึกษาแตกต่างกันจริงหรือไม่ จะปรากฏดังตาราง ๑๔ - ๒๐

✓ ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม
ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

ตาราง ๑๐ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทักษะ
ของครูและนักเรียนที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและ
บทบาทของครูแนะแนว

สภาพการจัดบริการแนะแนวและ บทบาทของครูแนะแนว	นักเรียน N = 327		ครู N = 132		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.5701	0.8109	3.2464	0.7423	3.5966**
การให้บริการแนะแนว	2.9769	1.2654	2.8151	1.2998	1.3817
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการ เรียน	3.6355	1.2615	3.8326	0.9189	1.8951*
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการ สอนและสังคม	3.4947	1.1898	3.8508	0.9150	3.4640**
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการ เลือกอาชีพ	3.3809	1.2850	3.5889	0.9169	1.9961*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง ๑๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูมีทัศนคติต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว อย่างใกล้เคียงกันและแตกต่างกันดังนี้

๑. นักเรียนเห็นว่าสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่าทัศนะของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒. นักเรียนและครูมีทัศนคติต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๔. ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการส่วนตัวและสังคม มากกว่าความต้องการของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕. ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกอาชีพ มากกว่าความต้องการของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบทั้งทักษะของครูและนักเรียนระหว่างโรงเรียนที่มี
ต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

การศึกษาในตอนนี้เป็นการทดสอบว่า สถานศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อสภาพการจัด
บริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว แตกต่างกันหรือไม่ โดยจะวิเคราะห์ความ
แปรปรวนที่ละหมวด ดังตาราง ๑๑ - ๑๔ ต่อไปนี้

๓.๑ เปรียบเทียบทักษะระหว่างสถานศึกษาที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัด
บริการแนะแนว

ตาราง ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของ
ทักษะที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ระหว่าง
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย และ
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	2663.4571	2	1331.7285	31.4493**
Within Group (W)	19309.4297	456	42.3452	
Total	21972.8868	458		

$$** F_{(2,456)} = 4.66$$

.01

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง แสดงให้เห็นว่าสถาน
ศึกษาต่างกันมีทักษะต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .๐๑

เมื่อได้นำทักษะของแต่ละสถานศึกษามาเปรียบเทียบที่ละคู่ด้วย Studentized

q - Statistic ผลดังตาราง ๑๒

โรงเรียน	เบญจมาธุทิศ หาคีใหญ่วิทยาลัย คณะราษฎรบำรุง			
	คะแนนเฉลี่ย	41.1951	45.3592	47.1572
เบญจมาธุทิศ	41.1951	-	4.1941**	5.9621**
หาคีใหญ่วิทยาลัย	45.3592		-	1.798
คณะราษฎรบำรุง	47.1572			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

		r = 2	r = 3
	q .99(r,456)	3.64	4.12
$\sqrt{MS_{error}/h}$	q .99(r,456)	1.9243	2.1782

จากตาราง ๑๒ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงและหาคีใหญ่วิทยาลัย มีสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าโรงเรียนเบญจมาธุทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงและหาคีใหญ่วิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๒ เปรียบเทียบทักษะระหว่างสถานศึกษาที่มีต่อการให้บริการแนะแนว
 ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทักษะ
 ที่มีต่อการให้บริการแนะแนว ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ,
 หาดใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	3371.624	2	1685.812	7.602**
Within Group (W)	101118.949	456	221.752	
Total	104490.573	458		

$$** F_{.01} (2,456) = 4.66$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษา
 ต่างกันมีทักษะต่อการให้บริการแนะแนวของแต่ละโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อได้นำทักษะของแต่ละสถานศึกษามาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized

q - Statistic ผลดังตาราง ๑๔

โรงเรียน	เบญจมาธุทิศ คณะราษฎรบำรุง หาดใหญ่วิทยาลัย			
	คะแนนเฉลี่ย	78.0526	81.5971	84.7964
เบญจมาธุทิศ	78.0526	-	3.5445*	6.7438**
คณะราษฎรบำรุง	81.5971		-	3.1993
หาดใหญ่วิทยาลัย	84.7964			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

		r = 2	r = 3
	q .99 (r,456)	3.64	4.12
$\sqrt{MS_{error}/n}$	q .99 (r,456)	4.4036	4.9844
	q .95 (r,456)	2.77	3.31
$\sqrt{MS_{error}/n}$	q .95 (r,456)	3.3511	4.0044

จากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่าการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย จัดได้ดีกว่าโรงเรียนเบญจมาธุทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงจัดได้ดีกว่าโรงเรียนเบญจมาธุทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่พบความแตกต่างของการให้บริการแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง คณะราษฎรบำรุง และหาคีใหญ่วิทยาลัย

๓.๓ เปรียบเทียบทักษะระหว่างสถานศึกษาที่มีคอบทบาทของครูและแนวทางด้านการเรียน

ตาราง ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีคอบทบาทของครูและแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	539.643	2	269.821	4.492*
Within Group (V)	27384.985	456	60.054	
Total	27924.628	458		

$$* F_{.05}(2,456) = 3.02$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๕ แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาต่างกันมีทักษะคอบทบาทของครูและแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เมื่อนำทักษะของแต่ละสถานศึกษามา เปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - Statistic ผลดังตาราง ๑๖

โรงเรียน	เบญจมาราชูทิศ คณะราษฎรบำรุง หาดใหญ่วิทยาลัย			
	คะแนนเฉลี่ย	42.6466	43.9337	45.3353
เบญจมาราชูทิศ	42.6466	—	1.2871	2.4016*
คณะราษฎรบำรุง	43.9337		—	1.4016
หาดใหญ่วิทยาลัย	45.3353			—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

		r = 2	r = 3
$\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	$\alpha .99 (r, 456)$	3.64	4.12
	$\alpha .99 (r, 456)$	2.2916	2.5939
$\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	$\alpha .95 (r, 456)$	2.77	3.31
	$\alpha .95 (r, 456)$	1.7440	2.0840

จากตาราง ๑๖ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการเรียนมากกว่า โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง และเบญจมาราชูทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง และเบญจมาราชูทิศ มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือไม่แตกต่างกัน

๓.๔ เปรียบเทียบทักษะระหว่างสถานศึกษาที่มีคอบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม

ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีคอบทบาทของครูแนะแนวในด้านการให้ความช่วยเหลือในด้านส่วนตัวและสังคม ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่ วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	421.136	2	210.568	1.816
Within Group (W)	52862.882	456	115.927	
Total	53284.018	458		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๓ แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาต่างกันมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านส่วนตัวและสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๕ เปรียบเทียบทักษะระหว่างสถานศึกษาที่มีบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างของทักษะที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	1087.825	2	543.912	.5542
Within Group (W)	447464.847	456	981.282	
Total	448552.672	458		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๔ แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาต่างกัน มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของครูอาจารย์ต่างสถานศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว

การศึกษาในตอนนี้เป็นการทดสอบดูว่า ทักษะของครูอาจารย์จากสถานศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ละหมวดดังตาราง ๑๕ - ๒๑ ต่อไปนี้

๔.๑ เปรียบเทียบทักษะของครูต่างสถานศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน

ตาราง ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์ระหว่าง โรงเรียนเบญจมราชูทิศ, วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	19.8138	2	9.9069	.1980
Within Group (W)	6452.8150	129	50.0218	
Total	6472.6288	131		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๑๕ แสดงให้เห็นว่าทักษะของครูอาจารย์ต่างสถานศึกษา มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒ เปรียบเทียบทักษะของครูต่างสถานศึกษาที่มีคํอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนคํานวณส่วนตัวและสังคม

ตาราง ๒๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์ระหว่างโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หอกลิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง ที่มีคํอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือคํานวณส่วนตัวและสังคม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	259.2617	2	129.6308	1.0325
Within Group (W)	16195.7990	129	125.5488	
Total	16455.0607	131		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๐ แสดงให้เห็นว่าทักษะของครูอาจารย์ต่างสถานศึกษา มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในการให้ความช่วยเหลือคํานวณส่วนตัวและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๓ เปรียบเทียบทักษะของครูต่างสถานศึกษาที่มีคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๒๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะของครูอาจารย์ระหว่าง โรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่ วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	54.9203	2	27.4601	0.3369
Within Group (W)	10511.7085	129	81.4861	
Total	10566.6288	131		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๑ แสดงให้เห็นว่าทักษะของครูอาจารย์ต่างสถานศึกษา มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนในระดับชั้นต่างกันจากสถานศึกษา
ทั้ง ๓ แห่ง ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนว

การศึกษาในตอนนี้เป็นการทดสอบดูว่า นักเรียนระดับชั้นต่างกันมีความต้องการให้
ครูแนะแนวช่วยเหลือในแต่ละหมวด แตกต่างกันหรือไม่ โดยจะวิเคราะห์ความแปรปรวนที่
ละหมวด ดังตาราง ๒๒ - ๒๔ ต่อไปนี้

๕.๑ เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ ที่มีคอบทบาท
ของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

ตาราง ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทัศนคติ
ของนักเรียน ในระดับชั้นม.ศ.๑ - ๒ - ๓ จากโรงเรียน
เบญจมราชูทิศ, หาคิใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง ที่มีคอบ
ทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	92.554	2	46.277	0.7196
Within Group (W)	20835.024	324	64.305	
Total	20927.578	326		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๒ แสดงให้เห็นว่านักเรียน
ระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๒ เปรียบเทียบทักษะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะของนักเรียน ระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓ จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่วิทยาลัย, และคณะราษฎรบำรุง ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	327.944	2	186.472	1.7586
Within Group (W)	34353.644	324	106.029	
Total	34726.588	326		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นต่างกันมีทักษะคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๓ เปรียบเทียบทักษะของนักเรียนระดับชั้น ม.ก. ๑ - ๒ - ๓ ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๒๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของทักษะของนักเรียน ระดับชั้น ม.ก.๑ - ๒ - ๓ จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ, หาดใหญ่วิทยาลัย และคณะราษฎรบำรุง ที่มีคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	129.320	2	64.660	0.6889
Within Group (W)	30407.155	324	93.849	
Total	30536.475	326		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๔ แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทักษะคอบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนระหว่างครูอาจารย์และนักเรียนที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนวภายในแต่ละโรงเรียน

การศึกษาในตอนนี้เป็นการทดสอบดูว่า ครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ ภายในโรงเรียนเดียวกัน มีทัศนคติต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนวแตกต่างกันหรือไม่ โดยจะวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ละหมวด ดังตาราง ๒๕ - ๔๕ ต่อไปนี้

๒.๑ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

๒.๑.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวภายในโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	364.25	3	121.4166	2.3347
Within Group (W)	6708.67	129	52.0051	
Total	7072.92	132		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวภายในโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๑.๒ การให้บริการแนะแนว

ตาราง ๒๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	500.51	3	166.8366	0.7645
Within Group (W)	28153.13	129	218.2413	
Total	28653.64	132		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๖ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๑.๓ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

การเรียน

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนเบญจมราชู
ทิศ ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	643.53	3	214.51	3.8016*
Within Group (U)	7278.87	129	56.4253	
Total	7922.40	132		

$$* F_{.05}(3,129) = 2.68$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๓ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์
และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนะบทบาทของครูแนะแนวในการที่จะให้ความช่วยเหลือ
แก่นักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

เมื่อนำทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ มาเปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - Statistic (ผลดังตาราง ๒๔)

ครูและนักเรียน		ม.ศ.๒	ม.ศ.๓	ม.ศ.๑	ครู
	คะแนนเฉลี่ย	40.000	41.7333	42.50	46.00
ม.ศ.๒	40.00	—	1.7333	2.500	6.00*
ม.ศ.๓	41.7333		—	0.7667	4.2667
ม.ศ.๑	42.50			—	3.50
ครู	46.00				—

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

		$r = 2$	$r = 3$	$r = 4$
$q .95(r, 129)$		2.80	3.36	3.69
$\sqrt{MS_{error}/n}$	$q .95(r, 129)$	3.6565	4.3878	4.8187

จากตาราง ๒๔ แสดงว่าครูอาจารย์มีทักษะต่อการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียน มากกว่าทักษะของนักเรียนทุกระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๖.๑.๔ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนค่านส่วนตัวและสังคม

ตาราง ๒๕. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนเบญจมราชูทิศที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวและสังคม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	1904.54	3	634.846	6.026**
Within Group (W)	13590.28	129	105.351	
Total	15494.82	132		

$$** F_{.01}(3,129) = 3.88$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๒๕ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติบทบาทของครูแนะแนวในการที่จะให้ความช่วยเหลือค่านส่วนตัวและสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อนำทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓ มาเปรียบ
เทียบทีละคู่ด้วย Studentized q - Statistic ผลดังตาราง ๓๐

ครูและนักเรียน		ม.ศ.๒	ม.ศ.๓	ม.ศ.๑	ครู
	คะแนนเฉลี่ย	53.0625	53.2666	57.5277	62.3142
ม.ศ.๒	53.0625	-	0.2041	4.4652	9.0476**
ม.ศ.๓	53.2666		-	4.2611	9.0476**
ม.ศ.๑	57.5277			-	4.7865
ครู	62.3142				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

		$r=2$	$r=3$	$r=4$
	$q .99(r, 129)$	3.70	4.20	4.50
$\sqrt{MS_{\text{error}}/n}$	$q .99(r, 129)$	6.6024	7.4944	8.0298

จากตาราง ๓๐ แสดงว่าครูอาจารย์มีทักษะต่อการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือ
นักเรียนในด้านส่วนตัวและสังคม มากกว่าทักษะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒.๑.๕ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๓๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีบทบาทของครูแนะแนว ในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	744.52	3	248.1733	2.5222
Within Group (U)	12692.58	129	98.3920	
Total	13437.10	132		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๑ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๒ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง

๒.๒.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ตาราง ๓๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวภายในโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	1164.513	3	388.171	11.1572**
Within Group (W)	5392.662	155	34.791	
Total	6557.175	158		

$$** F_{.01} (3,155) = 3.91$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๒ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ภายในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อได้นำทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ มา
เปรียบเทียบที่คะแนน Studentized q-Statistic ผลดังตาราง ๓๓

ครูและนักเรียน	ครู อาจารย์			
	ม.ศ.๓	ม.ศ.๑	ม.ศ.๒	
คะแนนเฉลี่ย	42.5854	48.3529	48.7317	49.0698
ครูอาจารย์	42.5854	-	5.7675**	6.1463*
ม.ศ.๓	48.3529	-	0.3788	0.7169
ม.ศ.๑	48.7317	-	-	0.3381
ม.ศ.๒	49.0698	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

		r=2	r=3	r=4
$\sqrt{MS_{error}/n}$	q .99(r,155)	3.64	4.12	4.40
	q .99(r,155)	3.4184	3.8690	4.1320

จากตาราง ๓๓ แสดงว่านักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๒, ๑ และ ๓ มีความคิด
เห็นว่าสภาพทั่วไปของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่า ทักษะ
ของครูอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๖.๖.๖ การให้บริการแนะแนว

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
 ทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๖ -
 ๓ โรงเรียนคณะกรรมการบารุง ที่มีต่อการให้บริการแนะแนว
 ของโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	4042.836	3	1347.612	5.5907**
Within Group (B)	37361.405	155	241.041	
Total	41404.239	158		

$$** F_{.01(3,155)} = 3.91$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๔ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์
 และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทักษะต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียน แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อนำทักษะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ มา
เปรียบเทียบทีละคู่ด้วย Studentized q -Statistic ผลดังตาราง ๓๕

ครูนักเรียน	ครู	ม.ศ.๓	ม.ศ.๒	ม.ศ.๑	
	คะแนนเฉลี่ย	73.3902	82.6176	83.8372	86.6098
ครู	73.3902	-	** 9.2274	10.447**	13.2196**
ม.ศ.๓	82.6176	.	๐ -	1.2196	3.9922
ม.ศ.๒	83.8372			-	2.7726
ม.ศ.๑	86.6098				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

		r=2	r=3	r=4
q .99(r,155)		3.64	4.12	4.40
$\sqrt{MS_{error}/n}$	q .99(r,155)	8.9977	10.1842	10.8763

จากตาราง ๓๕ แสดงว่า นักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ มีความ
คิดเห็นว่าการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่าทักษะของครูอาจารย์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๖.๒.๓ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน

ตาราง ๓๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
ทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นม.ศ.๑ - ๒ -
๓ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการ
ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	76.237	3	25.412	0.3810
Within Group (W)	10337.360	155	66.692	
Total	10413.597	158		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๖ แสดงให้เห็นว่าครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ
ช่วยเหลือด้านการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๒.๔ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านส่วนตัว
และสังคม

ตาราง ๓๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
ทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑-๒-๓
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงที่มีบทบาทของครูแนะแนวใน
การให้ความช่วยเหลือด้านส่วนตัวและสังคม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	434.017	3	144.672	1.1761
Within Group (W)	19066.398	155	123.009	
Total	19500.415	158		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๗ แสดงให้เห็นว่าครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนะต่อบทบาทของครูแนะแนว ในการให้
ความช่วยเหลือแก่นักเรียนส่วนตัวและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๒.๕ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๓๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
ทัศนะของครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑-๒-๓
โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง ที่มีบทบาทของครูแนะแนวใน
การให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	368.575	3	122.858	1.3722
Within Group (U)	13877.425	155	89.531	
Total	14246	158		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓๘ แสดงให้เห็นว่าครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนะต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ
ช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๓ โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัย

๖.๓.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ตาราง ๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
ทักษะของนักเรียนชั้น ม.ก.๑ - ๒ - ๓ และครูอาจารย์
โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยที่มีต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการ
แนะแนว ภายในโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	373.8128	3	124.6043	3.8288*
Within Group (W)	5304.6303	163	32.5437	
Total	5678.4431	166		

$$F_{.05}(3,163) = 2.67$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่าครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทักษะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

เมื่อนำทักษะของครูอาจารย์และนักเรียน แต่ละระดับขึ้นมาเปรียบเทียบทีละ
คู่
ด้วย Studentized t - Statistic ผลดังตาราง ๔๐

ครูและนักเรียน	ม.ศ.๓				
	ครูอาจารย์	ม.ศ.๑	ม.ศ.๒		
	คะแนนเฉลี่ย	43.3571	44.2500	46.2727	47.3589
ม.ศ.๓	43.3571	--	0.8929	2.9156	4.0018*
ครูอาจารย์	44.2500	--	2.0227	3.1089	
ม.ศ.๑	46.2727		--	1.0862	
ม.ศ.๒	47.3589			--	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

		r=2	r=3	r=4
$t_{.95}(r, 163)$		2.77	3.31	3.63
$t_{.95}(r, 163)$		2.5221	3.0137	3.3051

จากตาราง ๔๐ แสดงว่านักเรียนระดับชั้นม.ศ.๒ มีความคิดเห็นว่า
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่าทักษะของ
นักเรียน ม.ศ.๑, ครูอาจารย์ และนักเรียนม.ศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๕

๖.๓.๒ การให้บริการแนะแนว

ตาราง ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างในทัศนะ
ของครูอาจารย์และนักเรียนชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียน
หาคีใหญ่วิทยาลัยที่มีต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	2714.274	3	904.7580	5.1961**
Within Group (W)	28381.915	163	174.1221	
Total	31096.189	166		

$$F_{.01}(3,163) = 3.91$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และ
นักเรียนชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ มีทัศนะต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

เมื่อได้นำทัศนคติของครูอาจารย์และนักเรียนแต่ละชั้นมาเปรียบเทียบทีละคู่

ด้วย Studentized q - Statistic ผลดังตาราง ๘๒

ครูและนักเรียน	ม.ศ.๓		ม.ศ.๒	ครูอาจารย์	ม.ศ.๑
	คะแนนเฉลี่ย	78.0714	81.7949	86.7143	89.2955
ม.ศ.๓	78.0714	-	3.7235	8.6429*	11.2241**
ม.ศ.๒	81.7949		-	4.9194	7.5006
ครูอาจารย์	86.7143			-	2.5812
ม.ศ.๑	89.2955				-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

		r=2	r=3	r=4
$\sqrt{MS_{error}/n}$	$q .99(r, 163)$	3.64	4.12	4.40
	$q .99(r, 163)$	7.6662	8.6771	9.2668
$\sqrt{MS_{error}/n}$	$q .95(r, 163)$	2.77	3.31	3.63
	$q .95(r, 163)$	5.8338	6.9711	7.6451

จากตาราง ๘๒ แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นม.ศ.๑ มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าทัศนคติของครูอาจารย์, นักเรียนชั้นม.ศ.๒ และม.ศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และครูอาจารย์มีความคิดเห็นว่าการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าทัศนคติของนักเรียนชั้นม.ศ.๒ และม.ศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๖.๓.๓ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน

ตาราง ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนะของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ และครูอาจารย์ โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	34.0374	3	11.3458	0.2092
Within Group (W)	8838.2954	163	54.2226	
Total	8872.3328	166		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๔๓ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนะต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๓.๔ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนค่านส่วน
ตัวและสังคม

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างใน
ทักษะของนักเรียนระดับชั้นม.ศ.๑ - ๒ - ๓ และครู
อาจารย์ โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยที่มีบทบาทของครู
แนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนค่านส่วนตัวและสังคม

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	633.397	3	211.132	1.9968
Within Group (W)	17235.366	163	105.732	
Total	17868.763	166		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๔๔ แสดงให้เห็นว่าครู
อาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทักษะบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความ
ช่วยเหลือแก่นักเรียนค่านส่วนตัวและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖.๓.๕ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเลือกอาชีพ

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างในทัศนคติของนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ และครูอาจารย์ โรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยที่มีบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ

Source of Variation	SS	df	MS	F
Treatment (A)	401.347	3	133.782	1.7511
Within Group (W)	12452.512	163	76.395	
Total	12853.859	166		

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๕๕ แสดงให้เห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีทัศนคติบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ ๔

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อทราบความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่มีต่อการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน
๒. เพื่อทราบความต้องการของครูและนักเรียน เกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนวที่จะให้ความช่วยเหลือในปัญหาค้นหาการเรียน, ส่วนตัวและสังคม, และการเลือกอาชีพของนักเรียน
๓. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดบริการแนะแนวระหว่างโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง และเปรียบเทียบบทบาทของครูแนะแนว จากทัศนะของครู, โรงเรียน และนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคใต้ ๓ แห่ง คือ เบญจมาภูทิส จังหวัดนครศรีธรรมราช, หาดใหญ่วิทยาลัย จังหวัดสงขลา และคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา ในปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๔๕๕ คน เป็นครู ๑๓๒ คน นักเรียน ๓๒๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น ๒ ฉบับ ฉบับแรกเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการจัดบริการแนะแนว แบ่งออกเป็น ๒ หมวด คือ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว และการให้บริการแนะแนว ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด ๔๑ ข้อ ฉบับที่ ๒ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนว แบ่งออกเป็น ๓ หมวด ได้แก่ บทบาททางด้านการเรียน, ส่วนตัวและสังคม และการเลือกอาชีพ มีข้อคำถามทั้งหมด ๔๐ ข้อ และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละฉบับ มีคำถามชนิดปลายเปิดเพื่อให้ครูและนักเรียนตอบอย่างเสรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กระทำตามลำดับดังนี้

๑. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) เป็นรายหมวด จากทักษะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม และจำแนกออกเป็นแต่ละโรงเรียน
๒. วิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างทักษะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวมที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว โดยใช้ t -test
๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบทั้งทักษะของครูและนักเรียนระหว่างโรงเรียนที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว โดยใช้ F -test
๔. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของครูระหว่างโรงเรียน และเปรียบเทียบทักษะของนักเรียนระดับชั้นต่างกัน ที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว โดยใช้ F -test
๕. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะระหว่างครูและนักเรียน ภายในแต่ละโรงเรียน ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนวของโรงเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
พิจารณาจำแนกดังนี้

๑.๑ ทักษะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวมที่มีต่อสภาพการจัดบริการ
แนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

๑.๑.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ครูและนักเรียน
เห็นว่า สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ดี" แต่เมื่อเปรียบเทียบ
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมดพบว่า นักเรียนมีทักษะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว
ดีกว่าทักษะของครู (นักเรียน $\bar{x} = 3.5701$, ครู $\bar{x} = 3.2464$) ดังในราย
ข้อเกี่ยวกับห้องแนะแนว, บุคลิกของครูแนะแนว, และการปฏิบัติงานของครูแนะแนว
ส่วนในข้อคำถามอื่น ๆ ทั้งนักเรียนและครูมีทักษะใกล้เคียงกัน

๑.๑.๒ การให้บริการแนะแนว ครูและนักเรียนเห็นว่าการให้
บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง" ครูและนักเรียนมีทักษะใกล้เคียงกัน
แต่จากการพิจารณาคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดมีแนวโน้มว่าทักษะระหว่างครูและ
นักเรียนจะแตกต่างกัน (นักเรียน $\bar{x} = 2.9767$, ครู $\bar{x} = 2.8151$) บริการ
ที่ครูและนักเรียนเห็นว่าอยู่ในระดับ "ดี" ได้แก่ การให้การให้ความช่วยเหลือ
นักเรียนในการเลือกวิชาเรียน, การให้ความช่วยเหลือในการเลือกสายการเรียน,
การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ, การให้ความรู้และราย
ละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ บริการที่จัดอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยได้แก่ การให้ครู
ออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน และ
ติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

๑.๑.๓ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน จากการศึกษาพบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" แต่จากคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดมีแนวโน้มว่าทัศนะระหว่างครูและนักเรียนจะแตกต่างกัน (นักเรียน $\bar{x} = 3.6355$, ครู $\bar{x} = 3.8326$) ทั้งในรายขอ ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียนในด้าน การจัดหาทุนการศึกษา การพานักเรียนไปชมสถานที่ที่จะเรียนต่อ, การให้รายละเอียดและข่าวสาร เกี่ยวกับการ เรียนต่อในระดับสูง

บริการที่ครูและนักเรียนมีทัศนะใกล้เคียงกัน ได้แก่ การให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน, การเลือกสายการเรียน, การเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่าง ๆ

๑.๑.๔ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากการศึกษาพบว่าครูและนักเรียนต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "มาก" แต่จากคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดมีแนวโน้มว่า ครูมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน

(ครู $\bar{x} = 3.8508$, นักเรียน $\bar{x} = 3.4947$) ทั้งในรายขอเกี่ยวกับการให้คำแนะนำเกี่ยวมารยาทที่ดีงาม, การให้เงินยืมในกรณีจำเป็น, การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความอดทน ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวให้ความรู้และข้อเท็จจริง เกี่ยวกับยาเสพติดในระดับมากที่สุด (ครู $\bar{x} = 4.1212$, นักเรียน $\bar{x} = 4.0152$)

๑.๑.๕ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ ครูและนักเรียนต่างมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการเลือกอาชีพในระดับ "มาก" แต่จากคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดมีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน

(ครู $\bar{x} = 3.5889$, นักเรียน $\bar{x} = 3.3809$) ทั้งในรายขอ การให้รายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ, การจัดให้มีเอกสาร หนังสือคู่มือเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

๑.๒ ทักษะของครูและนักเรียนภายในแต่ละสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพการจัด
บริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว

๑.๒.๑ ทักษะของครูและนักเรียนโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงที่มีต่อ
สภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว ของโรงเรียน

สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว ของโรงเรียนอยู่ในระดับ
"ดี" จากคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้มว่านักเรียนมีทักษะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการ
แนะแนวดีกว่าทักษะของครู (นักเรียน $\bar{x} = 3.7496$, ครู $\bar{x} = 3.2757$)

การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง"
จากคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้มว่านักเรียนมีทักษะต่อการให้บริการแนะแนวดีกว่าทักษะของ
ครู (นักเรียน $\bar{x} = 3.0160$, ครู $\bar{x} = 2.6210$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการ
เรียน จากการศึกษาพบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือ
นักเรียนในระดับ "มาก" แต่มีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือ
นักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน (นักเรียน $\bar{x} = 3.6327$,
ครู $\bar{x} = 3.7479$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัว
และสังคม จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือใน
ระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "มาก"
(นักเรียน $\bar{x} = 3.4290$, ครู $\bar{x} = 3.6631$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการ
เลือกอาชีพ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือใน
ระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ
"มาก" (นักเรียน $\bar{x} = 3.3467$, ครู $\bar{x} = 3.6178$)

๑.๒.๒ ทักษะของครูและนักเรียนโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยที่ปิด

สภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนวของโรงเรียน

สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว อยู่ในระดับค่อนข้างดี จากคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้มว่านักเรียนมีทักษะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าทักษะของครู (นักเรียน $\bar{x} = 3.5322$, ครู $\bar{x} = 3.4038$)

การให้บริการแนะแนว นักเรียนและครูต่างมีทักษะในระดับเดียวกัน เห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง"

(นักเรียน $\bar{x} = 2.9938$, ครู $\bar{x} = 3.0969$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน ครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้ในระดับ "มาก" (นักเรียน $\bar{x} = 3.7732$, ครู $\bar{x} = 3.7872$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้ในระดับ "มาก" แต่มีแนวโน้มว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน (นักเรียน $\bar{x} = 3.5625$, ครู $\bar{x} = 3.7656$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากคะแนนเฉลี่ยมีแนวโน้มว่าทั้งครูและนักเรียนมีทักษะใกล้เคียงกัน คือมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้ในระดับ "มาก"

(นักเรียน $\bar{x} = 3.5675$, ครู $\bar{x} = 3.4910$)

๑.๒.๓ ทักษะของครูและนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ที่มีต่อสภาพ

การจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว

สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว จากคะแนนเฉลี่ยพบว่าทั้งครูและนักเรียนมีทักษะอยู่ในระดับเดียวกัน คือเห็นว่าสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ปานกลาง" แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนมีทักษะดีกว่าครู

(นักเรียน $\bar{x} = 3.2401$, ครู $\bar{x} = 2.9692$)

การให้บริการแนะแนว ครูและนักเรียนมีทัศนคติอยู่ในระดับเดียวกัน คือ เห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ในระดับ "ปานกลาง"

(นักเรียน $\bar{x} = 2.7831$, ครู $\bar{x} = 2.800$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียน นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก" (นักเรียน $\bar{x} = 3.4540$, ครู $\bar{x} = 3.8333$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก"

(นักเรียน $\bar{x} = 3.4228$, ครู $\bar{x} = 3.8946$)

บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ นักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในระดับ "ปานกลาง" แต่ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับ "มาก"

(นักเรียน $\bar{x} = 3.1062$, ครู $\bar{x} = 3.5500$)

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวมที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

๒.๑ นักเรียนเห็นว่าสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับที่ดีกว่าทัศนะของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒.๒ นักเรียนและครูมีทัศนะต่อการให้บริการแนะแนวของโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๓ ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๒.๔ ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านส่วนตัวและสังคม มากกว่าความต้องการของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๒.๕ ครูมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพมากกว่าความต้องการของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของครูและนักเรียนระหว่างสถานศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว ปรากฏผลดังนี้

๓.๑ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง และหาคใหญ่วิทยาลัย มีสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าโรงเรียนเบญจมราชูทิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๓.๒ โรงเรียนหาคใหญ่วิทยาลัยให้บริการแนะแนวดีกว่าคณะราษฎรบำรุง และเบญจมราชูทิศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕

๓.๓ โรงเรียนหาคใหญ่วิทยาลัยมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในการเรียน มากกว่าคณะราษฎรบำรุง และเบญจมราชูทิศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๓.๔ โรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านส่วนตัวและสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๕ โรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะของครูระหว่างสถานศึกษา และเปรียบเทียบทักษะของนักเรียนระดับชั้นต่างกันที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนว

๔.๑ ทักษะของครูระหว่างสถานศึกษามีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในการเรียน, ส่วนตัวและสังคม และการเลือกอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔.๒ นักเรียนระดับชั้นต่างกันมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือใน
ด้านการเรียน, ส่วนตัวและสังคม, การเลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตอนที่ ๕ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียน ภายในแต่ละ
สถานศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว ปรากฏผล
ดังนี้

๕.๑ ทัศนะของครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียน
เบญจมราชูทิศ ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว

๕.๑.๑ ครูและนักเรียนระดับชั้นต่างกันมีทัศนะต่อสภาพทั่วไปของการ
จัดบริการแนะแนว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๑.๒ ครูและนักเรียนระดับชั้นต่างกันมีทัศนะต่อการให้บริการแนะ
แนวของโรงเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๑.๓ ครูมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนใน
ด้านการเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียนทุกระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๑.๔ ครูมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนใน
ด้านส่วนตัวและสังคม มากกว่าความต้องการของนักเรียนทุกระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕.๑.๕ ครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวให้ความ
ช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๒ ทักษะของครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียน
คณะราษฎรบำรุงที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว

๕.๒.๑ นักเรียนระดับชั้นม.ศ.๒, ม.ศ.๑, และม.ศ.๓ เห็นว่าสภาพ
ทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน อยู่ในระดับที่ดีกว่าทักษะของครู อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕.๒.๒ นักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑, ม.ศ.๒, และ ม.ศ.๓ เห็นว่า
การให้บริการแนะแนวของโรงเรียน อยู่ในระดับที่ดีกว่าทักษะของครู อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๕.๒.๓ ครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓ มีความต้องการ
ที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้าน การเรียน, ส่วนตัวและสังคม และการ
เลือกอาชีพ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๓ ทักษะของครูและนักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ - ๒ - ๓ โรงเรียน
หาคีวิทยุวิทยาลัย ที่มีต่อสภาพการจัดบริการแนะแนว และบทบาทของครูแนะแนว

๕.๓.๑ นักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๒ เห็นว่าสภาพทั่วไปของการจัดบริการ
แนะแนวของโรงเรียน อยู่ในระดับที่ดีกว่า ทักษะของนักเรียนม.ศ. ๑ ครู และ
นักเรียน ม.ศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๓.๒ นักเรียนระดับชั้น ม.ศ.๑ เห็นว่าการให้บริการแนะแนวของ
โรงเรียนอยู่ในระดับที่ดีกว่า ทักษะของครู, นักเรียนม.ศ.๒ และม.ศ.๓ อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และครูเห็นว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนอยู่
ในระดับที่ดีกว่าทักษะของนักเรียนม.ศ.๒ และม.ศ.๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๕

๕.๓.๓ ครูและนักเรียนทุกระดับชั้นมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วย
เหลือนักเรียนในด้าน การเรียน, ส่วนตัวและสังคม และการเลือกอาชีพ ไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อที่น่าสนใจ ซึ่งควรจะนามาอภิปราย มี ๒ ประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. สภาพการจัดบริการแนะแนว

๑.๑ สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวอยู่ในระดับ "ค่อนข้างดี" นักเรียนมีทัศนะต่อสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าทัศนะของครู เช่น ในด้านที่เกี่ยวกับห้องแนะแนว, บุคลิกของครูแนะแนว, และการปฏิบัติงานของครูแนะแนว ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า บริการแนะแนวของโรงเรียนจัดเพื่อบริการให้นักเรียนมากกว่าครู และนักเรียนก็เป็นผู้ที่เข้าใช้บริการแนะแนวมากกว่าครู เหตุผลดังกล่าวนี้ย่อมทำให้นักเรียนมีโอกาสรับรู้และเข้าใจสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าครู จากการเปรียบเทียบสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวระหว่างสถานศึกษาพบว่า โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงและหาคีใหญ่วิทยาลัยมีสภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนวดีกว่าโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูแนะแนวของโรงเรียนของคณะราษฎรบำรุง และหาคีใหญ่วิทยาลัยมีความตั้งใจ, สนใจ ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างจริงจัง ตลอดจนได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหาร จึงทำให้สภาพทั่วไปของโรงเรียนของโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง แตกต่างกัน

๑.๒ การให้บริการแนะแนว ผลการศึกษาพบว่าโดยส่วนรวมแล้ว การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง อยู่ในระดับ "ปานกลาง" จากการเปรียบเทียบทัศนะของครูและนักเรียนที่มีต่อการให้บริการแนะแนว พบว่าทั้งนักเรียนและครูมีทัศนะต่อการให้บริการแนะแนวอยู่ในระดับเดียวกัน แต่ก็มีแนวโน้มว่านักเรียนมีทัศนะดีกว่าครูในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกวิชาเรียน, การเลือกสายการเรียน, การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ เป็นต้น

การที่นักเรียนมีทักษะต่อการให้บริการแนะแนวดีกว่าครู นั้น อาจจะเป็นเพราะเหตุผลดังที่ไคกล่าวในข้อ ๑.๑ ข้างต้น

เมื่อเปรียบเทียบการให้บริการแนะแนวระหว่างสถานศึกษาที่ปรากฏผลเป็นที่น่าสนใจกว่า การให้บริการแนะแนวของโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยศึกษาคณะราชภัฏบรัง และ เบญจมาภูทิศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนหาคีใหญ่วิทยาลัยได้จัดให้บริการแนะแนวขึ้นก่อนคณะราชภัฏบรังและ เบญจมาภูทิศ (กระทรวงศึกษาธิการ, เอกสารโรเนียว) และอาจจะเป็นเพราะว่า ได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหาร ซึ่งกล่าวกันว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการจัดบริการแนะแนวนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ก็เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีอำนาจในการควบคุมและบริหารกิจการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ถ้าผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจ มีความสนใจในเรื่องการแนะแนวเป็นอย่างดีแล้ว ก็มีความเชื่อมั่นว่า การแนะแนวในโรงเรียนจะดำเนินไปด้วยความสำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนนอกจากจะเข้าใจในการจัดและส่งเสริมให้คณะครู อาจารย์ ช่วยกันดำเนินการในเรื่องการแนะแนวแล้วยังมีอำนาจที่จะสั่งการต่าง ๆ ให้การบริการ เรื่องนี้ดำเนินไปสู่เป้าหมายได้อย่างดีอีกด้วย (สมนึก บรัง, 2519:60-61)

๒. บทบาทของครูแนะแนว

๒.๑ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนด้านการเรียน ผลการศึกษาโดยส่วนรวม พบว่า ครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนในระดับ "มาก" เมื่อเปรียบเทียบทักษะของครูและนักเรียนที่มีบทบาทของครูแนะแนวในค่านี้อย่างแล้ว ปรากฏว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนมากกว่าความต้องการของนักเรียน เช่นในด้านการจัดหาทุนการศึกษา, การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อในระดับสูง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่านักเรียนมีปัญหาในด้านเงินทุนการศึกษา และจากทบทวนพิจารณาถึงความต้องการของนักเรียนในค่านี้อย่างดี

ปรากฏว่านักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในด้านการจัดหาทุนการศึกษา เช่นกัน ส่วนในด้านที่เกี่ยวกับการให้รายละเอียดและข่าวสารการเรียนต่อในระดับสูง นั้น ครูอาจเห็นว่านักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปถึงชั้นมหาวิทยาลัย ประกอบกับนักเรียนก็มีความต้องการได้รับความช่วยเหลืออยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสพพษ. นันระวัง (2513 : 123) ที่ว่านักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนต่อในชั้นอุดมศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าที่จะออกไปประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบทัศนะของครูระหว่างสถานศึกษาทั้ง ๓ แห่ง และจากการเปรียบเทียบทัศนะของนักเรียนในระดับชั้นที่ต่างกัน ที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนก็กล่าวได้ว่า ครูจากสถานศึกษาทั้ง ๓ แห่ง และนักเรียนระดับชั้นต่างกัน มีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับ ม.ศ. ๑ - ๒ - ๓ จัดอยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (Harlock, 1965, 2 - 3) จึงมีปัญหาและความต้องการอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

๒.๒ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม จากการศึกษาพบว่าโดยส่วนรวมแล้ว ครูและนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนด้านนี้อยู่ในระดับ "มาก" เมื่อเปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียนแล้วปรากฏว่า ครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านส่วนตัวและสังคม มากกว่าความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับมารยาทที่ดีงาม, การให้มีเงินยืมในกรณีที่เป็น การช่วยให้เด็กนักเรียนเข้าใจในความถนัด ความสนใจ และความสามารถของนักเรียน เป็นต้น ซึ่งอาจจะ เป็นเพราะครูเห็นว่าในสภาพการณ์ปัจจุบัน นักเรียนมีปัญหาทางด้าน การวางตัว, ความประพฤติ และการปฏิบัติตนต่อบุคคลต่าง ๆ ในสังคม

(ไพฑูรย์ ลีณลารัตน์, 2516: 17) และอาจจะเป็นเพราะว่าครูมีความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงของตัวนักเรียนมากกว่าที่นักเรียนเข้าใจและรู้จักตัวเอง

จากการเปรียบเทียบทัศนะของครูต่างสถานศึกษาและนักเรียนระดับชั้นต่างกันที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านส่วนตัวและสังคม ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกันกับในข้อ ๒.๑

๒.๓ บทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนด้านการเลือกอาชีพ จากการศึกษพบว่าโดยส่วนรวมแล้วครูตละนักเรียนมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านนี้อยู่ในระดับ "มาก" เช่นกัน แต่จากการเปรียบเทียบทัศนะระหว่างครูและนักเรียนแล้ว ปรากฏผลว่าครูมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเลือกอาชีพมากกว่าความต้องการของนักเรียน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะครูเห็นว่าการให้บริการแนะแนวด้านการเลือกอาชีพอยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อย หรืออาจจะเป็นเพราะครูมีความตระหนักในความสำคัญของการเลือกอาชีพ มีความเข้าใจในปัญหาและผลที่ได้รับจากการเลือกอาชีพมากกว่าตัวของนักเรียนเอง

จากการเปรียบเทียบทัศนะของครูต่างสถานศึกษาและนักเรียนระดับชั้นต่างกันที่มีต่อบทบาทของครูแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือด้านการเลือกอาชีพ ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียน

๑.๑ เนื่องจากการพบว่า การให้บริการแนะแนวในบางบริการของโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านต่อไปนี้

๑.๑.๑ การตรวจสุขภาพของนักเรียน

๑.๑.๒ การจัดให้ครูไปเยี่ยมบ้านเพื่อรวบรวมรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวของนักเรียน และติดตามผลการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน

- ๑.๑.๓ การจัดให้มีการบรรยายของผู้ที่มีความรู้จากบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
- ๑.๑.๔ การจัดหางานให้นักเรียนทำในเวลาว่าง เพื่อหารายได้
- ๑.๑.๕ การจัดให้มีการสนทนพิเศษสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนไม่เข้าใจในแต่ละวิชา
- ๑.๑.๖ การจัดส่งรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวของนักเรียนให้พ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบ

ดังนั้นฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนควรจะได้จัดบริการต่าง ๆ ข้างต้นเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะป้องกันและลดปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนควรจะได้ส่งเสริมการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน และขอความร่วมมือจากคณะครูอาจารย์ อธิบายชี้แจงให้คณะครูได้เข้าใจและเห็นความสำคัญของบริการแนะแนวให้ครูถือว่างานแนะแนว เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งหากครูแนะแนวได้ปฏิบัติหน้าที่ที่จะช่วยเหลือ เด็กอย่างจริงจังและเต็มใจอีกทั้งได้รับความสนับสนุนจากผู้บริหารและคณะครูแล้วก็เป็นที่น่าพอใจแน่นอนว่าบริการแนะแนวของโรงเรียนจะประสบความสำเร็จ

๑.๒ เกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนว ซึ่งครูและนักเรียนมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในระดับที่ค่อนข้างมากนั้น พอที่จะจำแนกได้ดังนี้

๑.๒.๑ บทบาททางด้านการเรียน ในด้านการเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน การเลือกสายการเรียน, การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่าง ๆ , การสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน

๑.๒.๒ บทบาททางด้านส่วนตัวและสังคม ในด้านการให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมยามว่างที่ว่าง, การให้ความรู้และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด การช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจในความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง

๑.๒.๓ บทบาททางด้านการเลือกอาชีพ ในด้านการจัดให้มีเอกสารหนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ , การให้ทราบถึงความสามารถและความรู้พิเศษที่จะช่วยให้การประกอบอาชีพแต่ละอย่างมีความก้าวหน้า

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ครูแนะแนวจะต้องจัดบริการให้ความช่วยเหลือนักเรียนในสถานต่าง ๆ ข้างต้นเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น, อีกทั้งยังจะเป็นการบรรเทาปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นกับนักเรียนให้ลดน้อยลงไป

๒. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

๒.๑ ควรมีการศึกษารูปแบบของครูแนะแนวในระดับมัธยมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความต้องการให้ครูแนะแนวช่วยเหลือในสถานต่าง ๆ แตกต่างไปจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือไม่

๒.๒ ควรมีการศึกษารูปแบบของครูแนะแนวของโรงเรียนมัธยมแบบประสม โดยเปรียบเทียบระหว่างภาคเหนือ, กลาง, ใต้ เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนในภาคต่างกันต้องการความช่วยเหลือจากครูแนะแนวต่างกันหรือไม่

๒.๓ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรให้มากกว่านี้ เช่น เพศ, รายได้ของบิดามารดา, สถานภาพสมรสของบิดามารดา เพื่อให้ผลการศึกษากว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ " ความเปลี่ยนแปลงของสังคมกับความจำเป็นของการแนะแนวในการศึกษา
ไทยปัจจุบัน " วารสารแนะแนว ปีที่ ๙, ฉบับที่ ๒๔, ธันวาคม - มกราคม ๒๕๑๖
- วิรัช กุญฑมาศ " การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร และ
สวัสดิการ ในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘ "
บทคัดย่องานวิจัยการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ ๒๕๑๓, ๑๕๔ หน้า
- สมพงษ์ มั่นระวัง การศึกษาแนวโน้มการเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ' ปริญญานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๓ , ๑๖๑ หน้า .
- สมใจ พรหมศิริ " ทัศนคติของครู - อาจารย์ โรงเรียนมัธยมแบบประสมสี่แห่งที่มีต่อโครงการ
แนะแนวของโรงเรียน ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร , ๒๕๑๑ , ๔๗ หน้า
- สมนึก บำรุง " ผู้บริหารโรงเรียนกับการแนะแนว " นิตยกร ปีที่ ๑๖, ฉบับที่ ๒ , มกราคม
๒๕๑๕ .
- สุจิต เหลาสุนทร " วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา " จุลสารสมาคมการศึกษาแห่ง
ประเทศไทย ๒๕๐๓ , ๑๒๕ หน้า
- แสวง เอน เรยมอนต์ และ อัมพา โชติกเสถียร การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา
ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๕ , ๑๐๑ หน้า .

Allen, D. Dales; " An Analysis of the Guidance Organization and Service
in the Commissioned Intermediate School of Indiana " Thesis
Abstract Series 7:pp. 15 - 21 , Edited by School of Education
Indiana University Broomington , Indiana 1954 .

- Carrol, Halcyon Hugges; " A Comparison of How Students and Counselors
View the Real and Ideal Functioning of High School Counselors " Dissertation Abstracts International , Vol. 34, No. 11, May 1974.
pp. 6969 - 6970 - A.

- Click, Carrol William; " The Elementary School Counselor's Role and Functions as Perceived by Elementary School Counselors and Principals Dissertation Abstracts International, 31:361-A, January, 1971
- ✓Cochrane, Harold Barnhart; " Organization and Administration of Guidance and Counseling Services in Public Community College in Indiana " Dissertation Abstracts International, 33:1973-1974, October, 1974
- Constantine, David Deets; " Counselor Role and Role Conflict in a Comprehensive Rehabilitation Center Dissertation Abstracts International, 30:5063-5064, May, 1970
- ✓Cronbach, Lee Joseph; The Dependability of Behavioral Measurements: Theory of Generalizability for Scores and Profiles, New York, Wiley, 1972, 410 p.
- Forsythe, Jack Norman; " Student and Counselor Perception of Counselor Function in Tennessee Community College " Dissertation Abstracts International 32:566-567, August, 1972
- Gilmore, R. E. , " Essential Function of the Community College Counselors as Viewed by Selected Counselor Educators, Counselors, Teachers and Administrators in California" Dissertation Abstracts, 35:4156-A, January, 1975
- Guilford, I. P. ; Fundamental Statistic in Psychology and Education, Mc Graw-Hill, Book Company, New York, 1950, 633 pp.
- Higgin, K. R.; " Secondary School Guidance Programs as Perceived by Selected Principals in Ohio" Dissertation Abstracts International, 35:7057-A, May, 1975

- 82
- Hord, Charl Hagon, ' A Survey of Guidance Program in Massur Negro High School Thesis Abstracts Series; 5:pp 57-59, School of Education Indiana University, Broomington, Indiana 1954
- Harlock, Elizabeth B; ' Adolesent Development; Mc Graw-Hill Book Company, New York, 1965, 345 pp.
- Jones, Ather Julius; Principles of Guidance, Mc Graw-Hill Book Company 1965, 505 pp.
- Kriedberg, Gerald Norman; The Role of High School Counselor as Perceived by Administrators, Teacher, and Student and Measured by the Semantic Differential Technique, Dissertation Abstracts International, 13 159-A, July, 1972
- Lindersmith, Thomas Starr; The Role and Function of High School Counselor as Perceived by Counselors, Principals, Student and Counselor Educators in the State of Oregon Dissertation Abstracts International, 16 1510-A, September, 1975
- Lindquist, E. L. ; Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education, Houghton Mifflin Company, 1956, 393 pp.
- Vasgerchain, Aram; An Analysis of Student, Teachers and Parents Opinions of the Guidance Program in Livonia Michigan High School Dissertation Abstracts International, 11.2362-A, February, 1967
- Walter, F. Johnson and Othor; Pupil Personnel and Guidance Services, Mc Graw-Hill Book Company, New York, 1961, 407 pp.
- Winer, B. J. ; Statistical Principles in Experimental Design Mc Graw Hill Book Company, New York, 1962, 672 pp.

ກາກຜູກ

ภาคผนวก ก.

การวางเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยและความ
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาท
ของครูแนะแนว ในทัศนะของครูและนักเรียน , ระหว่างสถานศึกษา
และภายในแต่ละสถานศึกษา

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของสภาพทั่วไปของการจัด

บริการแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา

ลำดับข้อ	คณะราษฎรบำรุง				หาคีใหญ่วิทยาลัย				เบญจราษฎร์พิศ			
	นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	4.042	0.848	3.829	0.659	3.829	0.734	4.036	0.680	3.408	0.957	3.029	0.941
2.	3.381	0.887	2.951	0.764	3.117	0.984	3.339	0.689	2.643	1.239	2.014	1.063
3.	3.559	0.983	3.112	0.670	3.135	0.735	3.286	0.589	3.000	0.970	2.551	0.904
4.	3.771	1.059	3.122	0.670	3.342	0.920	2.821	0.868	3.194	1.075	2.657	1.040
5.	3.983	1.216	3.756	0.790	3.703	0.886	3.446	0.981	2.939	1.038	2.429	0.919
6.	4.212	0.736	3.561	0.586	3.955	0.326	3.803	0.548	3.684	1.205	3.514	0.713
7.	4.136	0.956	3.585	0.732	4.000	0.827	3.678	0.710	4.071	0.836	3.629	0.796
8.	4.331	0.737	4.415	0.698	3.847	0.796	3.607	0.637	3.694	1.029	3.514	0.952
9.	4.161	0.853	3.390	0.435	3.838	0.742	3.446	0.497	3.990	0.821	3.514	0.806
10.	3.161	0.883	2.829	0.793	3.100	0.885	3.071	0.842	2.450	0.847	2.523	1.051
11.	2.882	0.840	2.683	0.747	2.613	0.861	3.053	0.718	2.500	0.811	2.829	1.028
12.	3.907	0.854	3.098	0.655	3.802	0.708	3.428	0.457	3.612	0.841	3.121	0.878
13.	3.602	1.180	3.049	0.622	3.459	0.757	3.286	0.452	3.378	0.808	3.114	0.854
เฉลี่ย ทั้งหมด	3.749	1.102	3.276	0.700	3.532	0.895	3.403	0.774	3.240	1.209	2.969	1.044

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของการให้บริการแนะแนว
จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา

ลำดับข้อ	คณะราษฎรบำรุง										เบญจมาศวิทย		
	นักเรียน										ครู		
													8
1.	2.364	1.031	1.805	0.706	2.117	0.830	2.150	0.738	2.306	0.596	2.171	1.055	
2.	2.669	1.172	2.488	0.887	2.324	1.108	3.018	0.710	2.000	0.848	2.486	0.806	
3.	2.949	1.248	2.244	0.790	3.153	0.988	3.018	0.767	2.724	0.945	2.429	0.935	
4.	1.653	0.867	1.365	0.530	1.531	0.708	1.875	0.656	1.561	0.834	1.857	0.761	
5.	2.703	1.060	2.317	0.747	2.738	0.956	2.768	0.789	2.571	0.974	2.800	0.855	
6.	3.407	1.043	2.805	0.788	3.342	0.962	3.071	1.244	3.173	0.969	2.943	0.860	
7.	2.839	1.194	2.610	0.860	2.847	1.125	2.893	0.771	3.082	1.094	3.000	0.925	
8.	3.017	1.073	2.683	1.046	2.739	0.887	2.679	0.758	2.839	0.129	2.457	0.731	
9.	3.644	0.987	2.854	0.783	3.523	0.815	3.589	0.751	3.276	1.048	3.000	0.676	
10.	3.644	0.916	3.341	0.953	3.694	0.847	3.732	0.612	3.683	0.582	3.571	0.645	
11.	3.610	1.165	3.293	0.707	3.784	0.764	3.679	0.684	3.530	0.971	3.429	0.803	
12.	3.254	1.195	2.683	0.679	3.514	0.815	3.214	0.749	3.459	0.917	2.943	0.715	
13.	3.415	1.167	3.122	0.771	3.586	0.822	3.714	0.452	3.408	0.812	3.286	0.658	
14.	3.593	0.941	3.268	0.766	3.505	0.793	3.571	0.842	3.500	0.961	3.314	0.708	
15.	3.551	0.979	3.195	0.772	3.631	0.805	3.625	0.836	3.357	0.940	3.143	0.945	
16.	2.780	1.090	2.512	0.737	2.892	0.962	3.321	0.658	2.265	0.815	2.914	0.806	
17.	2.983	0.939	2.488	0.703	3.063	0.757	3.196	0.580	3.102	0.952	3.829	0.971	
18.	3.059	1.044	2.488	0.830	3.000	0.977	3.036	0.731	3.122	0.872	2.857	0.960	
19.	3.805	0.826	3.415	0.796	3.784	0.874	3.929	0.678	3.522	0.827	3.514	0.874	

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของการให้บริการแนะแนว
จากทัศนะของครูและนักเรียน โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา (ต่อ)

ลำดับข้อ	คณะราษฎรบำรุง				หาคีใหญ่วิทยาลัย				เบญจมาภรณ์วิทยาสรรค์			
	นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
20.	3.923	0.912	3.487	0.800	3.748	0.935	3.946	0.692	3.541	0.823	3.485	0.806
21.	2.398	1.172	2.097	0.850	2.577	0.954	3.018	0.719	2.031	0.953	1.914	0.906
22.	2.932	1.102	2.292	0.741	2.712	0.400	2.750	0.762	2.592	1.141	2.400	0.868
23.	3.059	1.059	2.414	0.987	3.000	0.929	3.643	0.639	2.888	1.119	3.086	0.731
24.	2.601	1.256	2.195	0.917	2.901	1.291	2.768	0.681	2.153	1.119	2.229	1.017
25.	3.220	0.809	2.463	0.736	3.171	0.869	3.161	0.591	2.684	1.006	2.800	1.009
26.	3.279	0.964	2.512	0.800	3.099	0.885	2.946	0.639	3.051	0.781	2.629	0.897
27.	2.042	1.145	1.537	0.588	1.775	0.835	2.179	0.658	1.663	0.979	1.943	0.924
28.	2.635	1.229	2.220	0.781	2.568	0.983	2.982	0.834	2.704	1.109	2.914	1.052
เฉลี่ย ทั้งหมด	3.016	1.250	2.621	0.834	2.994	1.127	3.097	1.057	2.783	1.270	2.800	0.976

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของบทบาทของครูแนะแนว
ทางด้านการเรียน จากทัศนะของนักเรียนและครู โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา

ลำดับข้อ	คณะกรรมการบำรุง				หาคะใหญ่วิทยาลัย				เบญจมราชูทิศ			
	นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู	
	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S	X	S
1.	4.161	0.736	4.048	0.825	4.149	0.729	4.121	0.682	4.122	0.824	4.029	0.736
2.	4.203	0.708	4.000	0.796	4.027	0.864	4.096	1.076	4.010	0.756	4.029	0.909
3.	3.568	1.124	3.853	0.899	3.675	0.761	3.669	0.681	3.531	0.955	3.600	0.763
4.	3.314	0.927	3.512	0.800	3.333	0.873	3.382	0.732	3.133	1.075	3.314	0.820
5.	3.770	1.021	3.902	0.849	3.918	0.891	3.946	0.789	3.735	1.055	3.943	0.715
6.	3.339	1.083	3.926	0.973	3.720	1.049	4.060	0.701	3.214	0.950	4.343	0.714
7.	3.271	1.306	3.829	1.034	3.729	1.106	3.643	1.025	3.214	1.296	3.771	0.831
8.	3.958	1.003	3.707	0.917	4.000	0.890	3.889	0.738	3.612	0.954	3.971	0.810
9.	3.839	1.275	3.682	0.999	3.837	1.201	3.629	0.997	3.520	1.540	3.829	0.845
10.	3.907	1.093	4.097	0.692	3.828	0.966	4.018	0.767	3.602	0.987	4.171	0.774
11.	2.729	1.186	2.975	0.950	3.252	1.345	3.071	0.997	2.408	1.324	3.057	0.791
12.	3.636	0.963	3.829	1.080	3.771	0.933	3.836	0.844	3.704	0.895	4.171	0.774
เฉลี่ย ทั้งหมด	3.633	1.181	3.747	1.074	3.773	0.999	3.787	1.119	3.454	1.246	3.833	0.942

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของบทบาทของครูแนะแนว
ทางก้นส่วนตัวและสังคม จากทัศนะของนักเรียนและครู โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา

ลำดับข้อ	คณะราษฎรบำรุง				หาคะใหญ่วิทยาลัย				เบญจมาศวิทยาสรรค์			
	นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	3.712	0.835	3.876	1.017	3.847	0.840	4.221	0.782	3.776	0.921	4.114	0.785
2.	3.085	1.094	3.732	0.884	3.288	0.914	3.678	0.847	3.265	1.200	3.648	0.919
3.	3.542	0.936	3.705	0.862	3.631	0.977	3.542	0.742	3.418	1.269	3.800	0.950
4.	2.780	1.243	3.212	1.107	3.207	1.099	3.303	0.905	2.694	1.221	3.285	0.740
5.	3.653	0.543	3.829	1.010	3.631	0.939	3.732	0.855	3.387	1.103	3.885	0.854
6.	3.686	1.039	3.780	1.137	3.694	0.908	4.060	0.774	3.786	1.012	4.028	0.909
7.	3.458	1.030	3.583	1.157	3.541	1.279	4.107	0.748	3.490	1.061	4.114	0.919
8.	3.483	1.006	3.829	1.124	3.667	0.933	3.857	0.772	3.541	1.021	3.800	1.069
9.	3.771	0.933	4.000	0.937	3.847	1.033	4.132	0.767	3.500	1.108	4.114	0.887
10.	3.669	0.930	3.854	0.952	3.622	1.005	3.982	0.876	3.378	0.974	4.085	0.769
11.	3.737	0.978	3.976	1.093	3.694	0.898	4.107	0.817	3.765	0.889	4.085	0.937
12.	3.364	0.971	3.683	0.868	3.604	0.989	3.557	0.934	3.561	0.990	3.628	0.910
13.	2.737	1.245	3.023	0.993	2.838	0.954	3.160	1.014	2.592	0.697	3.314	0.964
14.	3.390	0.803	3.515	1.104	3.396	0.873	3.535	0.886	3.051	0.983	3.457	0.840
15.	3.737	0.995	3.605	1.064	3.658	0.915	3.778	0.538	3.755	1.089	4.057	0.859
16.	3.873	1.132	3.976	0.924	4.081	0.902	4.196	0.934	4.112	0.935	4.071	1.028
เฉลี่ยทั้งหมด	3.429	1.205	3.663	1.283	3.563	1.063	3.765	1.075	3.423	1.202	3.894	1.005

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของบทบาทของครูแนะแนว
 ทางการเลือกอาชีพ จากทัศนะของนักเรียนและครู โดยเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษา

ลำดับข้อ	คณะราษฎรบำรุง				หาคีใหญ่วิทยาลัย				เบญจมาภรตพิศ			
	นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู		นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	3.253	1.273	3.292	1.131	3.261	1.271	3.221	1.071	2.673	1.361	3.343	0.715
2.	3.475	1.155	3.756	0.904	3.477	1.073	3.514	1.176	3.020	1.309	3.314	0.854
3.	3.619	1.016	3.829	0.823	3.586	1.026	3.682	0.744	3.357	1.145	3.771	0.796
4.	3.119	1.173	3.707	1.109	3.405	1.223	3.750	0.829	2.591	1.227	3.543	0.936
5.	3.178	1.198	3.390	1.145	3.459	1.206	3.067	1.126	2.765	1.243	3.643	0.996
6.	3.441	1.062	3.634	0.981	3.694	0.898	3.632	0.855	3.153	1.072	3.771	0.928
7.	3.339	1.184	3.682	0.922	3.423	0.954	3.221	0.944	3.214	1.122	3.643	0.835
8.	3.407	1.010	3.463	0.913	3.414	0.895	3.554	0.962	3.112	1.086	3.357	0.936
9.	3.610	0.957	3.634	0.848	3.802	0.836	3.514	0.895	3.295	1.012	3.543	0.769
10.	3.500	0.909	3.634	0.930	3.649	0.951	3.525	0.877	3.336	0.957	3.529	0.904
11.	3.610	0.975	3.634	0.981	3.829	0.899	3.614	0.920	3.397	1.283	3.629	0.897
12.	3.695	0.943	3.609	0.822	3.856	0.938	3.624	0.814	3.377	1.120	3.629	0.759
เฉลี่ย												
ทั้งหมด	3.347	1.323	3.617	0.931	3.567	1.079	3.491	1.165	3.106	1.204	3.550	0.799

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของสภาพทั่วไปของการจัด
บริการแนะแนว จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	3.779	0.885	3.704	0.859
2.	3.070	1.498	2.893	0.963
3.	3.672	0.579	3.045	0.767
4.	3.431	1.042	2.871	0.882
5.	3.574	1.251	3.272	1.048
6.	3.966	0.493	3.651	0.627
7.	4.070	0.948	3.636	0.741
8.	4.006	0.858	3.522	0.768
9.	3.990	0.863	3.446	0.581
10.	2.926	0.927	2.856	0.914
11.	2.654	0.849	2.878	0.835
12.	3.782	0.480	3.257	0.670
13.	3.486	0.798	3.166	0.641
เฉลี่ยทั้งหมด	3.570	0.900	3,246	0.861

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของการให้บริการแนะแนว
จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	2.743	0.696	2.090	0.847
2.	2.351	1.095	2.780	0.864
3.	2.951	1.091	2.621	0.892
4.	1.584	0.808	1.712	0.691
5.	2.675	1.001	2.818	0.877
6.	3.314	1.005	2.954	1.032
7.	2.914	1.238	2.833	0.863
8.	2.899	0.838	2.621	0.857
9.	3.492	0.963	3.204	0.814
10.	3.351	1.186	3.636	0.295
11.	3.645	0.990	3.492	0.743
12.	3.403	1.002	2.977	0.753
13.	3.470	1.288	3.416	0.674
14.	3.535	0.871	3.409	0.797
15.	3.519	0.918	3.363	0.850
16.	2.663	1.006	2.926	0.801
17.	2.996	1.090	2.878	0.798
18.	3.058	0.973	2.818	0.860
19.	3.743	0.846	3.659	0.781

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของการให้บริการแนะแนว
จากทัศนะของครูและนักเรียนโดยส่วนรวม (ต่อ)

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
20.	3.749	0.907	3.681	0.791
21.	2.348	1.061	2.590	0.388
22.	2.755	1.120	2.522	1.161
23.	2.987	1.038	3.113	0.200
24.	2.535	1.331	2.446	0.898
25.	3.042	1.638	2.848	0.821
26.	3.149	0.891	2.727	0.789
27.	1.837	1.011	1.916	0.769
28.	2.633	1.264	2.727	0.946
เฉลี่ยทั้งหมด	2.976	1.124	2.815	1.140

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อของบทบาทของครูแนะแนว
ทางการเรียน จากทัศนะของนักเรียนและครูโดยส่วนรวม

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	4.159	0.761	4.159	0.814
2.	4.082	0.799	4.090	0.802
3.	3.593	0.964	3.750	0.782
4.	3.266	0.960	3.446	0.781
5.	3.819	0.268	3.931	0.790
6.	3.431	1.055	4.136	0.814
7.	3.409	1.259	3.734	0.983
8.	3.840	1.177	3.939	0.832
9.	3.743	1.344	3.825	0.965
10.	3.788	1.027	4.083	0.749
11.	2.810	1.412	3.037	0.932
12.	3.681	0.933	3.856	1.425
เฉลี่ยทั้งหมด	3.635	1.123	3.832	0.958

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของบทบาทของครูแนะแนว
ทางกานส่วนตัวและสังคม จากทัศนะของนักเรียนและครู โดยส่วนรวม

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	3.776	0.865	4.181	0.886
2.	3.207	1.074	3.727	0.879
3.	3.535	1.062	3.734	0.842
4.	2.899	1.273	3.363	0.939
5.	3.565	0.885	3.803	0.908
6.	3.608	1.336	4.007	0.949
7.	3.495	1.130	3.977	0.957
8.	3.562	0.989	3.992	0.980
9.	3.715	1.047	4.128	0.860
10.	3.565	0.682	3.969	0.878
11.	3.730	0.860	4.060	0.868
12.	3.504	0.988	3.848	0.916
13.	2.727	1.104	3.189	0.997
14.	3.290	0.897	3.477	0.949
15.	3.715	0.999	4.030	0.834
16.	4.015	1.006	4.121	0.916
เฉลี่ยทั้งหมด	3.494	1.090	3.850	0.956

ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานรายข้อ ของบทบาทของครูแนะแนว
ทางด้านการเลือกอาชีพ จากทัศนะของนักเรียนและครู โดยส่วนรวม

ลำดับข้อ	นักเรียน		ครู	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
1.	3.045	1.150	3.318	1.009
2.	3.339	1.195	3.621	1.033
3.	3.529	0.761	3.878	0.788
4.	3.058	1.160	3.681	0.956
5.	3.149	1.206	3.378	1.104
6.	3.440	1.035	3.712	0.917
7.	3.330	1.293	3.553	1.024
8.	3.321	1.006	3.446	0.948
9.	3.581	0.957	3.613	0.849
10.	3.501	0.946	3.575	0.930
11.	3.620	1.068	3.666	0.934
12.	3.654	1.146	3.621	0.802
เฉลี่ยทั้งหมด	3.380	1.133	3.588	0.957

ค่าคะแนนเฉลี่ยรายหมวดของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว
จากทัศนะของครูและนักเรียนระดับชั้น มศ. ๑-๒ และ มศ. ๓ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง

สภาพการจัดบริการแนะแนวและ บทบาทของครูแนะแนว	มศ.๑	มศ.๒	มศ.๓	ครู
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.748	3.774	3.719	3.275
การให้บริการแนะแนว	3.093	2.994	2.950	2.621
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเรียน	3.615	3.608	3.683	3.747
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.414	3.449	3.420	3.663
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเลือกอาชีพ	3.347	3.288	3.419	3.617

ค่าคะแนนเฉลี่ยรายหมวดของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว
จากทัศนะของนักเรียนระดับชั้น มศ. ๑-๒-๓ และครู โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย

สภาพการจัดบริการแนะแนวและ บทบาทของครูแนะแนว	มศ.๑	มศ.๒	มศ.๓	ครู
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.559	3.642	3.335	3.403
การให้บริการแนะแนว	3.189	2.921	2.788	3.096
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเรียน	3.806	3.711	3.806	3.787
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.663	3.450	3.560	3.765
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเลือกอาชีพ	3.386	3.643	3.747	3.491

ค่าคะแนนเฉลี่ยรายหมวดของสภาพการจัดบริการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว
จากทัศนะของนักเรียนระดับชั้นมศ. ๑-๓ และครู โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

สภาพการจัดบริการแนะแนวและ บทบาทของครูแนะแนว	มศ. ๑	มศ. ๒	มศ. ๓	ครู
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว	3.307	3.194	3.207	2.969
การให้บริการแนะแนว	2.753	2.893	2.700	2.800
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเรียน	3.541	3.333	3.477	3.833
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการส่วนตัวและสังคม	3.959	3.316	3.329	3.894
บทบาทของครูแนะแนวทางด้านการเลือกอาชีพ	3.122	3.062	3.133	3.550

ภาคผนวก ข..

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

และ

แบบสอบถาม ครู - นักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหารายเฉลี่ยของคะแนน

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่ม

๒. การหาความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

๓. การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

๔. การวิเคราะห์ความแปรปรวน

Source of Variation	df	SS	MS
Treatment (A)			$MS_A = SS_A / a - 1$
Within Group (W)			$MS_W = SS_W / N - a$
Total	$N - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^a n_j X^2 - T^2 / N$	

$$F = MS_A / MS_W$$

เมื่อ F	แทน ค่าที่พิจารณาใน F - distribution	
MS_A	แทน ค่า Mean Square	ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา
MS_W	แทน ค่า Mean Square	ภายใน
X	แทน ค่าคะแนนของแต่ละคน	
T	แทน คะแนนรวม	
N	แทน จำนวนคนทั้งหมด	
a	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
j	แทน กลุ่มตัวอย่าง	
SS	แทน ผลบวกของกำลังสอง (Sum of Square)	
	ของผลต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยและคะแนนของแต่ละคน	
A	Subscription	หมายถึงระหว่างกลุ่ม
W	Subscription	หมายถึงภายในกลุ่ม
T	Subscription	หมายถึงรวมทุกกลุ่ม

เมื่อพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ ก็ทำการทดสอบทีละคู่ โดยใช้ Studentized Range Statistics

ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$q_r = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_j}{\sqrt{MS_{error} / \bar{n}}}$$

q_r แทน Studentized q - Statistic

$\bar{T}_j$ แทน คะแนนเฉลี่ยที่มีค่ามากที่สุด

$\bar{T}_{j1}$ แทน คะแนนเฉลี่ยที่มีค่าน้อยที่สุด

MS_{error} แทน Mean Square ภายใ

$\bar{n}$ แทน Harmonic Mean

๕. การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$rtt = \frac{n}{n-1} \cdot \frac{S^2_t - \sum S^2_1}{S^2_1}$$

เมื่อ rtt แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามฉบับหนึ่งๆ

S^2_t แทนค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ

S^2_1 แทนค่าความแปรปรวนรายข้อ

$\sum S^2_1$ แทนผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

แบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดบริการแนะแนว

และ

บทบาทของครูแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาควิชา

ตอนที่ ๑

รายละเอียดเกี่ยวกับครูอาจารย์

โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

เป็นครูอาจารย์โรงเรียน

☐ เภวจนราษฎรทิศ

☐ ชาติไทยวิทยาลัย

☐ คณะราษฎรบำรุง

ตอนที่ ๒

ฉบับที่ ๑

คำชี้แจงและตัวอย่างการตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๑

รายการในแบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นข้อความเกี่ยวกับการให้บริการแนะแนวด้านต่างๆ ที่โรงเรียนพึงจัดขึ้นเพื่อนักเรียน โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วจึงใจคิดว่า โรงเรียนของท่านในขณะนี้ ได้ให้บริการนั้นแก่นักเรียนอยู่ในระดับใด แล้วกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ท่านพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่สุด ตามความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง ท่านเห็นว่าข้อความต่อไปนี้เป็นจริงเพียงใด

๑. สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนมีความสะอาด
๒. อาจารย์แต่ละท่านมีความเอาใจใส่ในหน้าที่

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		✓		
	✓			

จากตัวอย่าง

๑. หมายความว่า ตามความเห็นของท่าน สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนมีความสะอาด "ปานกลาง"
๒. หมายความว่า ตามเห็นของท่าน อาจารย์แต่ละท่านมีความเอาใจใส่ในหน้าที่ " มาก "

หมวด ก. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนของท่าน ในเรื่อง
ต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

๑. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในที่ที่นักเรียนสะดวกในการไปติดต่อ
๒. ห้องแนะแนวมีขนาดเหมาะสม
๓. สภาพของห้องแนะแนวชักจูงให้นักเรียนอยากไปติดต่อ
๔. ห้องแนะแนวมีความสงบไม่มีเสียงรบกวน
๕. ห้องแนะแนวมีความมีชีวิตพื่อนักเรียนรู้สึกว่าการปรึกษาครูแนะแนวจะเป็นความลับ
๖. ครูแนะแนวให้ความสะดวกในการติดต่อ
๗. ครูแนะแนวยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง
๘. ครูแนะแนวมีความกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลือ
๙. ครูแนะแนวมีความยุติธรรม
๑๐. มีจำนวนครูแนะแนวพื่อนักเรียนให้ความสะดวกในการติดต่อ
๑๑. นักเรียนมีเวลาเพียงพอในการพบปะกับครูแนะแนวในแต่ละครั้ง
๑๒. การปฏิบัติงานของครูแนะแนวเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน
๑๓. การปฏิบัติงานของครูแนะแนวมีความรวดเร็วทันเวลา

หมวด ข. การให้บริการแนะแนว

ครูแนะแนวได้จัดบริการต่าง ๆ ต่อไปนี้ให้แก่แก่นักเรียนมากน้อยเพียงใด

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. การตรวจสอบสุขภาพของนักเรียน					
๒. การสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล					
๓. ครูแนะแนวได้ใช้แบบทดสอบเพื่อวัดความถนัด สติปัญญา และความสนใจของนักเรียน					
๔. การจัดให้ครูไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทราบรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน					
๕. การสำรวจปัญหาของนักเรียนแต่ละคน					
๖. การให้คำแนะนำและบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนให้นักเรียนได้ทราบ					
๗. การแจกหนังสือคู่มือนักเรียน ที่นักเรียนควรทราบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน วิธีเรียน วัธปฏิบัติคนในโรงเรียน					
๘. การจัดให้มีการบรรยายของผู้ที่มีความรู้ จากบุคคลภายนอก เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ความต่าง ๆ ของนักเรียน					
๙. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียนและการทำงาน					
๑๐. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ					
๑๑. การให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ					
๑๒. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติคนในสังคม					
๑๓. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียน					
๑๔. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ					

๑๕. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
๑๖. การให้คำปรึกษาในปัญหาส่วนตัวและครอบครัว
๑๗. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการคบเพื่อน
๑๘. การให้คำปรึกษาในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๑๙. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกวิชาเรียน
๒๐. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกสายการเรียน
๒๑. การจัดหางานให้นักเรียนทำในเวลารว่างเพื่อหารายได้
๒๒. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ
๒๓. การจัดให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มตามระดับสติปัญญา
และความสามารถของนักเรียน
๒๔. การจัดให้มีการสอนพิเศษสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน
หรือเรียนไม่เข้าใจแต่ละวิชา
๒๕. มีการติดตามผลหลังจากให้การแนะแนวแก่นักเรียนไปแล้ว
๒๖. การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่องานที่ฝ่าย
แนะแนวได้ทำไปแล้ว
๒๗. การจัดให้มีครูออกไปเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผลการให้
ความช่วยเหลือแก่นักเรียน
๒๘. การจัดส่งรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวของนักเรียน
ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๒

รายการในแบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับบทบาทของครูแนะแนว

ที่ครูแนะแนวพึงให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่
 ผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วจึงใจควา ท่านมีความต้องการที่จะให้ครู
 แนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในข้อปัญหาแต่ละข้ออยู่ในระดับใด แล้วกาเครื่องหมาย จงใน
 ของที่ท่านพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่สุด เช่น เกี่ยวกับการตอบในแบบสอบถามฉบับที่ ๑

ท่านมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆต่อไปนี้

เพียงใด

หมวด ก. บทบาทของครูแนะแนวทางการเรียน

๑. การเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน
๒. การเลือกสายการเรียน
๓. การวางโครงการเรียนประจำภาคหรือประจำปี
๔. การเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๕. การเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ
๖. การจัดหาทุนการศึกษา
๗. การจัดให้มีการสอนพิเศษในวิชาที่นักเรียนเรียนไม่เข้าใจ
๘. การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่างๆ
๙. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนการ
 ทดสอบ และการปฏิบัติตนในขณะที่สอบ
๑๐. การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อใน
 ระดับสูง

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๑๑. การพานักเรียนไปชมสถานที่ที่จะเรียนต่อ

๑๒. การสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน

๐ ๒ ๑
หมวด ๗. บทบาทของครูแนะแนวทางศาสนตัวและสังคม

๑. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทที่ดีงาม
๒. การคบเพื่อนต่างเพศ
๓. การคบเพื่อนเพศเดียวกัน
๔. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา
๕. การให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย และจิตใจ
๖. การปฏิบัติตนต่อครูอาจารย์
๗. การปฏิบัติตนต่อบุคคลภายในครอบครัว
๘. การใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์
๙. การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความหนัก ความสนใจ และความสามารถของตนเอง
๑๐. การปรับปรุงบุคลิกลักษณะของนักเรียน
๑๑. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม
๑๒. การปฏิบัติตนในสถานการณต่าง ๆ ของสังคม
๑๓. การให้มีเงินยืมในกรณีจำเป็น
๑๔. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็น ประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน
๑๕. การปฏิบัติตนให้เข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียน
๑๖. การให้ความรู้และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด

๒. การคบเพื่อนต่างเพศ

- ### ๓. การคบเพื่อนเพศเดียวกัน

- #### ๔. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

๕. การให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย และจิตใจ

- ## ๒. การปฏิบัติตนต่อครูอาจารย์

๓. การปฏิบัติตนต่อบุคคลภายในครอบครัว

๘. การใช้เวลาวางใจเป็นประโยชน์

๕. การรวบรัดให้รีบเข้าใจในความหนัก ความสนใจ
และความสามารถของตนเอง

๑๐. การปรับปรุงบุคคลิกลักษณะของนักเรียน

๑๑. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม

๑๒. การปฏิบัติตนในสถานการณต่าง ๆ ของลัษคม

๑๓. การให้^๒เงินยืมในกรณี^๕ที่จำเป็น

๑๔. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็น
ประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน

๑๕. การปฏิบัติคนให้เข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียน

๑๖. การให้ความรู้และขอเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด

หมวด ค. บทบาทของครูแนะแนวทางการเลือกอาชีพ

๑. การจัดให้มีการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบอาชีพต่าง ๆ
๒. การจัดให้มีการบรรยายของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ
ในงานอาชีพแต่ละอย่าง
๓. การจัดให้มีการเอกสาร หนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ
๔. การจัดหางานให้ทำในเวลาว่างเพื่อหารายได้
๕. การจัดหางานอาชีพให้ทำภายหลังที่จบการศึกษาไปแล้ว
๖. การให้รายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ
๗. การให้รายละเอียดเกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้จ่าย
ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพบางอย่าง
๘. การปฏิบัติตนในการประกอบอาชีพแต่ละอย่าง
๙. การให้ทราบถึงความมั่นคงและความก้าวหน้าในงานอาชีพ
แต่ละอย่าง
๑๐. การให้ทราบถึงรายได้และสวัสดิการของงานอาชีพแต่ละ
อย่าง
๑๑. การให้ทราบถึงความสามารถและความรู้พิเศษที่จะช่วย
ให้การประกอบอาชีพแต่ละอย่างมีความก้าวหน้า
๑๒. การให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของงานอาชีพแต่ละอย่าง

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

แบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจักรกริการแนะแนว

และ

บทบาทของครูแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาครัฐใต้

ตอนที่ ๑

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริง

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ระดับชั้น ☐ ม.ศ.๑ ☐ ม.ศ.๒ ☐ ม.ศ.๓

เป็นนักเรียนโรงเรียน

☐ เบญจมราชูทิศ

☐ หาดใหญ่วิทยาลัย

☐ คณะราษฎรบำรุง

ตอนที่ ๒

ฉบับที่ ๑

คำชี้แจงและตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ ๑

รายการในแบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นข้อความเกี่ยวกับการให้บริการแนะแนวด้านต่างๆ ที่โรงเรียนพึงจัดขึ้นเพื่อนักเรียน โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วจึงใจควา โรงเรียนของท่านในขณะนี้ ได้ให้บริการนั้นๆ แก่ท่านอยู่ในระดับใด แล้วกาเครื่องหมาย ลงในช่องที่ท่านพิจารณาแล้วว่าเหมาะสมที่สุด ตามความรู้สึกของท่าน

ตัวอย่าง ท่านเห็นว่าข้อความต่อไปนี้เป็นจริงเพียงใด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๑. สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนมีความสะอาด

๒. ครูอาจารย์แต่ละท่านมีความเอาใจใส่ในหน้าที่

จากตัวอย่าง

๑. หมายความว่า ตามความเห็นของท่าน สภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนมีความสะอาด " ปานกลาง "

๒. หมายความว่า ตามความเห็นของท่าน ครูอาจารย์แต่ละท่านมีความเอาใจใส่ในหน้าที่ " มาก "

หมวด ก. สภาพทั่วไปของการจัดบริการแนะแนว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนของท่าน ในเรื่องต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

๑. ห้องแนะแนวตั้งอยู่ในที่ที่นักเรียนสะดวกในการไปติดต่อ
๒. ห้องแนะแนวมีขนาดเหมาะสม
๓. สภาพของห้องแนะแนวช่วยให้นักเรียนอยากไปติดต่อ
๔. ห้องแนะแนวมีความสงบไม่มีเสียงรบกวน
๕. ห้องแนะแนวมีความมีจิตพอนักเรียนรู้สึกว่าเรื่องที่มาปรึกษาครูแนะแนวจะเป็นความลับ
๖. ครูแนะแนวให้ความสะดวกในการติดต่อ
๗. ครูแนะแนวยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง
๘. ครูแนะแนวมีความกระตือรือร้นที่จะให้ความช่วยเหลือ
๙. ครูแนะแนวมีความยุติธรรม
๑๐. มีจำนวนครูแนะแนวพอที่จะให้ความสะดวกในการติดต่อ
๑๑. นักเรียนมีเวลาเพียงพอในการพบปะกับครูแนะแนวในแต่ละครั้ง
๑๒. การปฏิบัติของครูแนะแนวเป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน
๑๓. การปฏิบัติงานของครูแนะแนวมีความรวดเร็วทันเวลา

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๑๕. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
๑๖. การให้คำปรึกษาในปัญหาส่วนตัวและครอบครัว
๑๗. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการคบเพื่อน
๑๘. การให้คำปรึกษาในปัญหาความสัมพันธ์กับครูอาจารย์
๑๙. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกวิชาเรียน
๒๐. การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในการเลือกสายการเรียน
๒๑. การจัดหางานให้นักเรียนทำในเวลาว่างเพื่อหารายได้
๒๒. การช่วยเหลือนักเรียนในการเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมต่าง ๆ
๒๓. การจัดให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มตามระดับสติปัญญา
และความสามารถของนักเรียน
๒๔. การจัดให้มีการสอนพิเศษสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน
หรือเรียนไม่เข้าใจแต่ละวิชา
๒๕. มีการติดตามผลหลังจากให้การแนะแนวแก่นักเรียนไปแล้ว
๒๖. การรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของงานที่ฝ่าย
แนะแนวได้ทำไปแล้ว
๒๗. การจัดให้มีครูออกไปเยี่ยมบ้านเพื่อติดตามผลการให้
ความช่วยเหลือแก่นักเรียน
๒๘. การจัดส่งรายงานต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวของนักเรียน
ให้พ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

หากมีความต้องการที่จะให้ครูแนะแนวช่วยเหลือท่านในทางต่างๆ ต่อไปนี้เพียงใด

๑. การเลือกวิชาเรียนในโรงเรียน
๒. การเลือกสายการเรียน
๓. การวางโครงการเรียนประจำภาคหรือประจำปี
๔. การเลือกชุมนุมหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร
๕. การเลือกโรงเรียนที่จะศึกษาต่อ
๖. การจัดหาทุนการศึกษา
๗. การจัดทำแผนการสอนพิเศษในวิชาที่เรียนไม่เข้าใจ
๘. การแนะนำวิธีเรียนวิชาต่างๆ
๙. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อน
การทดสอบและการปฏิบัติตนในขณะสอบ
๑๐. การให้รายละเอียดและข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนต่อ
ในระดับสูง

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

๑๑. การพานักเรียนไปชมสถานที่ที่จะเรียนต่อ ✓
๑๒. การสร้างนิสัยที่ดีในการเรียน

หมวด ข. บทบาทของคณะแนวทางกานสวนตัวและสังคม

๑. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับกิริยามารยาทที่ดีงาม
๒. การคบเพื่อนต่างเพศ
๓. การคบเพื่อนเพศเดียวกัน
๔. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา
๕. การให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพทางกาย และจิตใจ
๖. การปฏิบัติตนต่อครูอาจารย์
๗. การปฏิบัติตนต่อบุคคลภายในครอบครัว
๘. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๙. การช่วยให้นักเรียนเข้าใจในความหนัก ความสนใจ และความสามารถของตนเอง
๑๐. การปรับปรุงบุคลิกลักษณะของนักเรียน
๑๑. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับความประพฤติที่เหมาะสม
๑๒. การปฏิบัติตนในสถานการณ์ต่าง ๆ ของสังคม
๑๓. การให้มีเงินยืมในกรณีที่เหมาะสม
๑๔. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในทางที่เป็น ประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน
๑๕. การปฏิบัติตนให้เข้ากับกฎระเบียบของโรงเรียน
๑๖. การให้ความรู้และขอเท็จจริงเกี่ยวกับยาเสพติด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

หมวด ค. บทบาทของครูแนะแนวทางการเลือกอาชีพ

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. การจัดให้มีการไปปฏิบัติงานในสถานประกอบอาชีพต่าง ๆ					
๒. การจัดให้มีการบรรยายของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในงานอาชีพแต่ละอย่าง					
๓. การจัดให้มีเอกสาร หนังสือคู่มือเกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ					
๔. การจัดหางานให้ทำในเวลาว่างเพื่อหารายได้					
๕. การจัดหางานอาชีพให้ทำภายหลังที่จบการศึกษาไปแล้ว					
๖. การให้รายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสที่จะได้ประกอบอาชีพ					
๗. การให้รายละเอียดเกี่ยวกับทุนทรัพย์ที่ต้องใช้จ่าย ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพบางอย่าง					
๘. การปฏิบัติตนในการประกอบอาชีพแต่ละอย่าง					
๙. การให้ทราบถึงความมั่นคงและความก้าวหน้าในงานอาชีพ แต่ละอย่าง					
๑๐. การให้ทราบถึงรายได้และสวัสดิการของงานอาชีพแต่ละ อย่าง					
๑๑. การให้ทราบถึงความสามารถและความรู้พิเศษที่จะช่วย ให้การประกอบอาชีพแต่ละอย่างมีความก้าวหน้า					
๑๒. การให้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของงานอาชีพแต่ละอย่าง					